

EASO

Praktisk vejledning om barnets tarv i asylprocedurer

*EASO's serie af praktiske
vejledninger*

2019

Yderligere oplysninger om EU fås på internet via Europaserveren (<http://europa.eu>).

Print	ISBN 978-92-9485-155-0	doi:10.2847/722297	BZ-03-19-914-DA-C
PDF	ISBN 978-92-9485-152-9	doi:10.2847/242384	BZ-03-19-914-DA-N

© Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), 2019

Hverken EASO eller nogen person, som handler på kontorets vegne, kan gøres ansvarlig for, hvordan oplysningerne i denne publikation anvendes.

EASO

Praktisk vejledning om barnets tarv i asylprocedurer

*EASO's serie af praktiske
vejledninger*

2019

Indholdsfortegnelse

Liste over forkortelser	5
Indledning.....	7
Hvad er baggrunden for denne praktiske vejledning?	7
Hvad indeholder den praktiske vejledning?.....	7
Hvad er den praktiske vejlednings anvendelsesområde?	7
Hvordan er den praktiske vejledning blevet udarbejdet?.....	8
Hvordan skal den praktiske vejledning anvendes?.....	8
Hvordan hænger den praktiske vejledning sammen med andre hjælpeværktøjer fra EASO?	9
Terminologi.....	10
Aldersvurdering.....	10
Samtaler om tarv.....	10
Vurdering og bestemmelse af tarv.....	10
Barn/mindreårig	10
Børn i risikozonen	10
Ofre for børnehandel	11
Dublin III-forordningen og Dublin gennemførelsesforordningen om proceduremæssige garantier	11
Familie.....	11
Opsporing af familie	11
Værge/repræsentant	11
Proceduremæssige garantier	12
Slægtning	12
Adskilt barn.....	12
Uledsaget barn	12
1. Baggrund og elementer af barnets tarv	13
1.1. Tilgang til barnets rettigheder.....	14
1.2. Analyse af begrebet »i første række«	15
1.3. Tværfaglig og objektiv karakter	16
1.4. Processer om barnets tarv	16
1.5. Barnets tarv og retten til at blive hørt	17
1.6. Afvejning af elementer af barnets tarv	17
2. Proceduremæssige garantier	19
Sikkerhed	19
Kvalificeret personale.....	19
Ansøgning om international beskyttelse	20
Registrering	20
Prioritering/tilpasning af varigheden af proceduren.....	20
Fritagelse fra grænseprocedure/fremskyndet procedure/hurtig procedure	21
Juridisk repræsentation.....	21
Juridisk rådgivning	21
Oplysninger og tolkning.....	22
Høring af barnets synspunkter og barnets deltagelse.....	22
Fastlæggelse af faktiske omstændigheder	23
Dokumentation af barnets tarv	24
Respekt for familiens enhed	24
Vurdering af barnets ansøgning.....	24

Anbefalinger til barnets tarv	25
Endnu ikke indførte sikkerhedsforanstaltninger	25
3. Gennemførelse af barnets tarv i praksis	26
3.1. Samarbejde med børnebeskyttelsestjenester.....	26
Sikring af adgang til andre rettigheder.....	26
3.2. Indførelse af retssikkerhedsgarantier	26
3.3. Barnets individuelle omstændigheder	29
3.4. Potentielt øgede risici og sårbarheder.....	29
3.5. Forskellige proceduremæssige veje.....	30
Dublinforordningen	30
Fremskyndet procedure og grænseprocedure.....	30
Andre proceduremæssige veje	31
3.6. Udpegelse af slægtning/voksen ledsager som omsorgsperson/værge	31
4. Sårbarhed og risikoindikatorer for børn	32
Børn ledsaget af forældre	32
Adskilte børn	33
Gifte børn.....	33
Ofre for børnehandel	35
Andre typer sårbarhedsvurderinger	36
Bilag I — Skabelon til barnets tarv	37
Bilag II — Politikker og vejledninger.....	39
Bilag III — Retsgrundlag.....	40
International lovgivning	40
EU-lovgivning.....	40
Bløde lovgivningsinstrumenter	43
Bilag IV — Bibliografi	44

Liste over forkortelser

Direktivet om asylprocedurer (omarbejdning)	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning)
Direktivet om bekæmpelse af menneskehandel	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA
AT	Østrig
BE	Belgien
BG	Bulgarien
BIA	Vurdering af barnets tarv
BIC	Barnets tarv
BID	Afgørelse om barnets tarv
CEAS	Det fælles europæiske asylsystem
CH	Schweiz
CP	Beskyttelse af børn
CRC	FN's konvention om barnets rettigheder (1989)
CRC-komitéen	FN's Komité for Barnets Rettigheder
CY	Cypern
DE	Tyskland
DK	Danmark
Dublin III-forordningen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning)
EASO	Det Europæiske Asylstøttekontor
EE	Estland
EL	Grækenland
ES	Spanien
EU	Den Europæiske Union
EU+-stater	EU-medlemsstater samt Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz
FGM/C	Mutilering af kvindelige kønsorganer/omskæring
FI	Finland
FR	Frankrig
FRA	Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder
HU	Ungarn
IE	Irland
IT	Italien
IPSN	Værktøjer til identifikation af personer med særlige behov
LT	Litauen
LV	Letland

MS	Medlemsstat(er) af Den Europæiske Union
NL	Nederlandene
NEJ	Norge
PL	Polen
Direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning)	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning)
RO	Rumænien
SE	Sverige
SI	Slovenien
	Slovakiet
SK	Slovakiet
THB	Menneskehandel
Anerkendelsesdirektivet (omarbejdning)	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning)
UNHCR	De Forenede Nationers Højkommisariat for Flygtninge

Indledning

Hvad er baggrunden for denne praktiske vejledning?

De juridiske instrumenter, der udgør det fælles europæiske asylsystem (CEAS), bekræfter forpligtelsen for EU-medlemsstaterne plus Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz (EU+-stater) til at vurdere og sætte barnets tarv i første række ved alle foranstaltninger vedrørende børn ⁽¹⁾. *Praktisk vejledning om barnets tarv i asylprocedurer* (den praktiske vejledning) er blevet udarbejdet til at støtte EU+-stater i at overholde deres forpligtelser i forbindelse med barnets tarv.

Barnets tarv skal komme i første række ved vurderinger og overvejelser ⁽²⁾ samt i alle handlinger eller beslutninger, der vedrører vedkommende ⁽³⁾. Men i dag har de fleste EU+-stater ikke en etableret proces for gennemførelsen af denne juridiske forpligtelse i deres asylsystemer. I en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 12. april 2017 opfordrede Kommissionen EU-agenturerne til at udarbejde yderligere vejledninger og værktøjer om barnets tarv. De validerede resultater af Det Europæiske Asylstøttekontors (EASO's) kortlægning af internationale beskyttelsesprocedurer for børn har bekræftet behovet for vejledning i, hvordan man praktisk sikrer, at barnets tarv kommer i første række.

Formålet med denne praktiske vejledning er at hjælpe med at identificere og fremhæve de vigtigste milepæle og fokuspunkter for hensyntagen til barnets tarv. Dette gøres for at støtte EU+-staterne i at anvende princippet om barnets tarv og styrke garantierne inden for asylprocedurer for børn. EU+-staterne bør etablere børnevenlige asylprocesser, der sikrer beskyttelse af barnet under hele proceduren i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten.

Hvad indeholder den praktiske vejledning?

Den praktiske vejledning sigter mod at give vejledning og støtte til de kompetente nationale myndigheder vedrørende de nødvendige garantier og sikkerhedsforanstaltninger, som skal sikre, at barnets tarv kommer i første række, når de træffer beslutninger, der påvirker barnet i asylprocedurerne. Den er opdelt i fem afsnit, herunder en oversigt over terminologi: 1. baggrund og elementer af barnets tarv, 2. relevante garantier, 3. vejledning om, hvordan man vurderer tarv i praksis, og 4. sårbarhed og risikoindekatorer. Til sidst indeholder den praktiske vejledning en omfattende tjekliste, der er udarbejdet til at sikre, at alle vigtige trin udføres af de ansvarlige myndigheder og behørigt tages i betragtning ved vurderingen af barnets tarv. Vejledningen suppleres med en række bilag i form af en samling politikker og vejledninger, som er relevante for emnet, og en oversigt over de juridiske rammer, herunder internationale, europæiske og EU-retlige instrumenter.

Hvad er den praktiske vejlednings anvendelsesområde?

Den praktiske vejlednings anvendelsesområde er begrænset til, hvordan man sikrer, at barnets tarv kommer i første række i asylprocedurer ⁽⁴⁾, og den omhandler udelukkende børn (med familier og uledsagede), der har ansøgt om eller givet udtryk for deres vilje til at ansøge ⁽⁵⁾ om international

⁽¹⁾ Det skal bemærkes, at EU's asylregler bruger udtrykket »mindreårig«, hvilket svarer til udtrykket »barn«. Begge henviser til en person under 18 år. Se også afsnittet med terminologi.

⁽²⁾ Artikel 24 i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Se også meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om [beskyttelse af migrantbørn](#), COM(2017) 211 final af 12. april 2017, s. 14 (beskyttelse af migrantbørn).

⁽³⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14. UNHCR's vejledning om tarv, se: UNHCR: *Safe & Sound: what States can do to ensure respect for the best interests of unaccompanied and separated children in Europe*, oktober 2014; UNHCR og Den Internationale Redningskomité: *Field Handbook for the Implementation of UNHCR BID Guidelines*, 2011.

⁽⁴⁾ Visse medlemsstater gennemfører vurderinger af barnets tarv ved modtagelsen uden om de internationale beskyttelsesprocedurer.

⁽⁵⁾ Dette berører ikke ordninger i visse medlemsstater, der tillader børn at indgive en ansøgning på egen hånd eller gennem deres forældre eller repræsentanter (artikel 7, stk. 3, i anerkendelsesdirektivet (omarbejdning)), og omfatter udarbejdelse, registrering af udarbejdelse og indgivelse af ansøgningen om international beskyttelse under hensyn til deres forskellige konsekvenser (artikel 6 i anerkendelsesdirektivet (omarbejdning)).

beskyttelse. I situationer, hvor det kan være andre proceduremæssige veje end ansøgninger om international beskyttelse, der kan tjene barnets tarv, bør de relevante myndigheder anbefale passende løsninger (et panel bestående af værge, migrationsmyndigheder, offentlige anklagere) i henhold til national lovgivning og/eller praksis. Vurdering af barnets tarv med henblik på modtagelse (som defineret i direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning)) eller andre proceduremæssige veje falder ikke inden for rammerne af denne praktiske vejledning.

Denne praktiske vejledning fokuserer på asylprocedurer. Barnet skal kunne træffe en fri og informeret beslutning om at ansøge om international beskyttelse. Forældre/værge/repræsentant og/eller børnebeskyttelsesaktører kan løbende vurdere, om det tjener barnets tarv at forfølge ansøgningen. Sikring af, at barnets tarv respekteres, kræver samarbejde mellem alle relevante aktører med kompetence til løbende at vurdere barnets tarv, afhængigt af den nationale lovgivning og/eller praksis. Børnebeskyttelse og vurdering af barnets tarv rækker videre end asylproceduren, og der er derfor behov for et kontinuerligt samarbejde med børnebeskyttelsesmyndighederne og andre aktører på en holistisk måde såsom modtagelsesmyndighed, værge/repræsentant og juridiske rådgivere.

Hensigten med den praktiske vejledning er at støtte operationaliseringen af gennemførelsen af princippet om tarv i asylprocedurer i overensstemmelse med EU's regler og anden relevant EU-lovgivning ⁽⁶⁾. Den er blevet udviklet med den forståelse, at der i forskellige EU+-stater er forskellige praksisser og aktører, som er involveret i barnets tarv, og det er op til de nationale myndigheder at sikre, at alle relevante beskyttelsesgarantier og sikkerhedsforanstaltninger er indført under asylprocedurerne.

Hvordan er den praktiske vejledning blevet udarbejdet?

Denne praktiske vejledning er udviklet af EASO med støtte fra en gruppe af eksperter fra BE, DK, FI, IE, NO og RO samt Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og FN's Børnefond (Unicef). Desuden er Europa-Kommissionen og EU+-staterne samt internationale organisationer blevet hørt. Det er et produkt af kombineret erfaring, der afspejler det fælles mål om at opnå internationale beskyttelsesprocedurer af høj kvalitet. Den praktiske vejledning tager desuden højde for bedste praksis i forbindelse med EASO's støtte til flytteordningen ⁽⁷⁾ i EL og IT, når der foretages vurderinger af tarv for børn, der er berettiget til flytning.

Hvordan skal den praktiske vejledning anvendes?

Den praktiske vejledning indeholder en generisk vejledning og kan bruges som benchmark eller inspirationskilde til at ajourføre og/eller forbedre specifikke standardprocedurer, der er udviklet til børn på nationalt plan.

Tjeklisten om barnets tarv, som er foreslået i vejledningen, vil støtte og sikre den løbende informationsindsamling og vurderingsproces. Den vil gøre det muligt for evaluatoren at kontrollere, om de relevante oplysninger og sikkerhedsforanstaltninger er blevet forsynet med behørig hensyntagen til databeskyttelse/-sikkerhed.

Den praktiske vejledning kan bruges i forbindelse med relevant EU-ret samt international og national lovgivning og med respekt for en tilgang til børns rettigheder ⁽⁸⁾. Desuden er der udarbejdet forskellige eksisterende politikker og vejledninger om barnets tarv, som blev anvendt i forbindelse med udarbejdelsen af denne vejledning om gennemførelsen af dette princip. Yderligere referencemateriale er tilgængeligt i form af politikker og vejledning (bilag III) til dette vejledende dokument.

⁽⁶⁾ Blandt andet relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2011/36/EU](#) af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA, EUT 2011, L 101 (direktivet om bekæmpelse af menneskehandel).

⁽⁷⁾ [Rådets afgørelse \(EU\) 2015/1523](#) af 14. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse.

⁽⁸⁾ Se politikker og vejledninger (bilag II) og rammeloavgivningen (bilag III).

Hvordan hænger den praktiske vejledning sammen med andre hjælpeværktøjer fra EASO?

EASO's mission er at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre det fælles europæiske asylsystem (CEAS) gennem bl.a. fælles uddannelse, fælles kvalitetsstandarder og fælles information om hjemlandet. Som med alle EASO's støtteværktøjer er denne praktiske vejledning baseret på fælles standarder for CEAS. Vejledningen skal ses som et supplement til de andre tilgængelige EASO-værktøjer, især den *praktiske vejledning om aldersvurdering*, den *praktiske vejledning om opsporing af familier* og træningsmodulet om *samtaler med børn*.

Terminologi

Aldersvurdering

Aldersvurdering er den proces, hvorved myndighederne søger at estimere en persons kronologiske alder eller aldersinterval med henblik på at fastslå, om en person er et barn eller en voksen ⁽⁹⁾.

Samtaler om tarv

Samtaler om tarv henviser til samtaler med barnet, barnets væрге eller andre personer med ansvar for omsorg og beskyttelse af barnet. Nogle medlemsstater har måske mere end én samtale med et barn. Disse samtaler finder sted med henblik på at vurdere barnets tarv løbende. De kan være særskilte eller en del af den personlige samtale eller en anden samtale (samtale om opsporing af familie/sårbarhedsvurdering mv.). Gennemførelse af sådanne samtaler bør præges af, at vurderingen af et bestemt barns tarv er en kontinuerlig proces og ikke en engangsforeteelse. Det er vigtigt, at barnets tarv kommer i første række i alle beslutninger og procedurer, herunder samtaler. De kan ajourføres og revideres.

Vurdering og bestemmelse af tarv ⁽¹⁰⁾

Komitéen for Barnets Rettigheder (CRC-komitéen) fortolker vurderingen af tarv autoritativt således:

Det er en unik aktivitet, der bør foretages i hvert enkelt tilfælde [...], består i at evaluere og afveje alle de elementer, der er nødvendige for at træffe en beslutning i den konkrete situation for et bestemt barn eller en gruppe af børn.

[...] bestemmelsen af tarv beskriver den formelle proces med strenge retssikkerhedsgarantier med henblik på at bestemme barnets tarv på grundlag af vurderingen af tarv ⁽¹¹⁾.

Barn/mindreårig

I EU-lovgivningen anvendes udtrykkene »barn« og »mindreårig« til at henvise til en hvilken som helst person under 18 år. Det skal bemærkes, at EU's asylregler bruger udtrykket »mindreårig«, hvilket svarer til »barn« som anvendt i denne vejledning, da emnet, især »barnets tarv«, er et princip i folkeretten, der stammer fra FN-konventionen om barnets rettigheder (CRC).

Børn i risikozonen

Henviser til ethvert barn, der kan være udsat for en særlig risiko, uanset familiens sammensætning/situation. Barnet kan være uledsaget, adskilt fra eller ledsaget af sine forældre. De risici, som barnet kan være udsat for, kan omfatte, men er ikke begrænset til, fysisk og psykisk skade, seksuel og kønsbaseret vold og andre former for misbrug eller udnyttelse, tvangsægteskaber og tidlige ægteskaber, mutilering af kvindelige kønsorganer/ omskæring, mentale sundhedsspørgsmål, risiko for selvskadende adfærd/selv mord mv.

Børn i risikozonen omfatter børn, der er ofre for menneskehandel eller risikerer at blive udsat for det, overlevende fra alvorlige former for psykologisk, fysisk eller seksuel og kønsbestemt vold, herunder mutilering af kvindelige kønsorganer/ omskæring, tvangsægteskaber og tidlige ægteskaber, fysisk og psykisk skade og andre former for misbrug eller udnyttelse, børn som forsørgere, statsløse børn, unge mødre, børn, der har været en del af væbnede grupper, børn, der lider af alvorlige sygdomme, børn med psykiske problemer mv.

⁽⁹⁾ EASO: *Practical guide on age assessment*. 2018, EMN's definition of aldersvurdering (på engelsk) findes på: https://ec.europa.eu/home-affairs/content/age-assessment_en. Yderligere oplysninger om vurdering af barnets tarv og aldersvurdering findes også i Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 6 (2005) om behandling af uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, uden for deres oprindelsesland*. 1. september 2005, CRC/GC/2005/6, punkt V.A, pkt. 31, litra i).

⁽¹⁰⁾ Bestemmelse af tarv (BID) er ikke omfattet af anvendelsesområdet for denne praktiske guide.

⁽¹¹⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14.

Ofre for børnehandel (eller børn, der risikerer at blive udsat for det)

Henviser til ethvert barn, for hvem der er indikation for med rimelig grund at tro, at det kunne være blevet handlet, selv når udnyttelsen endnu ikke har fundet sted ⁽¹²⁾. Ofre eller potentielle ofre for børnehandel har ret til hjælp og støtte under hensyntagen til deres særlige omstændigheder ⁽¹³⁾.

Dublin III-forordningen og Dublingennemførelsesforordningen om proceduremæssige garantier

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) ⁽¹⁴⁾. Dublin III-forordningen henviser til proceduremæssige garantier såsom udnævnelsen af en repræsentant og dennes adgang til bl.a. alle relevante dokumenter ⁽¹⁵⁾.

Familie

Udtrykket familie skal fortolkes i bred forstand som omfattende biologiske forældre, adoptivforældre eller plejeforældre, søskende eller i givet fald medlemmer af den udvidede familie eller samfundet ⁽¹⁶⁾.

Opsporing af familie

Søgning efter familiemedlemmer (herunder slægtninge eller tidligere omsorgspersoner for uledsagede børn) med det formål at genoprette familiebånd og familiesammenføring, når dette tjener barnets tarv ⁽¹⁷⁾.

Værge/repræsentant ⁽¹⁸⁾

Brugen af udtrykkene værge, repræsentant og juridisk repræsentant er inkonsekvent/varierende i en international ramme/EU-ramme. I den praktiske vejledning vil udtrykkene »værge/repræsentant« blive anvendt sammen.

En **værge** er en uafhængig person, der sikrer barnets tarv og generelle trivsel, og som med dette for øje supplerer barnets begrænsede retsevne. Værgen fungerer som barnets retlige repræsentant i alle sager på samme måde, som en forælder repræsenterer sit barn ⁽¹⁹⁾.

⁽¹²⁾ Menneskehandel er fortsat en yderst rentabel form for alvorlig og organiseret kriminalitet, som udtrykkeligt er forbudt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 5, samt artikel 79 og 83 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Artikel 2 i direktivet om bekæmpelse af menneskehandel indeholder en definition af den strafbare handling, som menneskehandel er, herunder med særlig henvisning til børneofre. Handel med børn til seksuel udnyttelse, hvor ofrene overvejende er piger, og tvungen kriminalitet rapporteres at være stigende. Migrationskrisen er blevet udnyttet af menneskehandelsnetværk til at ramme de mest sårbare, navnlig børn, og der er generelle bekymringer om en øget risiko for menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse. Se [Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort i bekæmpelsen af menneskehandel](#). 19. maj 2016, COM(2016) 267 final (situationsrapport), Europols situationsrapport om menneskehandel i EU: [Situation Report: Trafficking in human beings in the EU](#). 765175, februar 2016 (situationsrapport).

⁽¹³⁾ Se artikel 13-16 i direktivet om bekæmpelse af menneskehandel. For en oversigt over EU-rettighederne for ofrene for menneskehandel se Europa-Kommissionen: [EU-rettigheder for ofre for menneskehandel](#). 2013.

⁽¹⁴⁾ Dublin III-forordningen.

⁽¹⁵⁾ Artikel 6, stk. 2, i Dublin III-forordningen.

⁽¹⁶⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: [Generel bemærkning nr. 6 \(2005\) om behandling af uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, uden for deres oprindelsesland](#). 1. september 2005, CRC/GC/2005/6, betragtning 19 i anerkendelsesdirektivet (omarbejdning).

⁽¹⁷⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: [Generel bemærkning nr. 6 \(2005\) om behandling af uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, uden for deres oprindelsesland](#). 1. september 2005, CRC/GC/2005/6, artikel 6, stk. 4, i Dublin III-forordningen og bestemmelserne i artikel 24, stk. 3, i direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning) og anerkendelsesdirektivet (omarbejdning). Se også [EASO: Practical Guide on family tracing. Practical Guide on Family Tracing 2016](#).

⁽¹⁸⁾ Yderligere vejledning om terminologi findes i FRA: [Håndbog — Værgemål for børn uden forældreomsorg](#). Juni 2014, s. 14-15.

⁽¹⁹⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: [Generel bemærkning nr. 6 \(2005\) om behandling af uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, uden for deres oprindelsesland](#). 1. september 2005, CRC/GC/2005/6; FN's Generalforsamling: [Guidelines for the Alternative Care of Children: Resolution adopted by the General Assembly](#). 24. februar 2010, A/RES/64/142; FRA: [Håndbog — Værgemål for børn uden forældreomsorg](#). Juni 2014, indeholder vejledning om, hvordan man kan etablere og køre nationale værgesystemer, og påpeger de vigtigste opgaver, som en værge skal udføre. Begrebet værge i FN's dokumenter er bredere end i EU's regler.

En **repræsentant** defineres som »en person eller en organisation, der er udpeget af de kompetente organer til at bistå og repræsentere et uledsaget [barn] i procedurerne [om international beskyttelse] ... med henblik på at varetage barnets tarv og udøve retlig handleevne for [barnet], hvor det er nødvendigt. [...]«⁽²⁰⁾.

Repræsentantens rolle adskiller sig fra den **juridiske repræsentants** rolle, idet sidstnævnte er en juridisk rådgiver eller kvalificeret advokat/jurist, »der yder juridisk bistand, taler på vegne af barnet og juridisk repræsenterer dette i skriftlige erklæringer og personligt i asylprocedurer eller andre juridiske procedurer som fastsat i national ret«⁽²¹⁾.

Proceduremæssige garantier

Proceduremæssige garantier er specifikke støtteforanstaltninger iværksat med henblik på at skabe de betingelser, der er nødvendige, for at personer med særlige behov kan få effektiv adgang til procedurer og præsentere de elementer, der er nødvendige for at underbygge deres ansøgning om international beskyttelse. De gør det muligt for ansøgere med særlige behov at drage fordel af deres rettigheder og opfylde deres forpligtelser i henhold til direktivet om asylprocedurer (omarbejdning)⁽²²⁾.

I Dublin III-forordningen henviser »proceduremæssige garantier« til bestemmelserne vedrørende klagen. Komitéen for Barnets Rettigheder nævner i sin generelle bemærkning nr. 14 både garantier som defineret ovenfor samt proceduremæssige garantier såsom retten til at blive hørt og retten til at klage.

Slægtning

Barnets voksne tante, onkel eller bedsteforælder, som opholder sig på en medlemsstats område, uanset om ansøgeren er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret⁽²³⁾. Hvis de er formelt udpeget af en relevant myndighed, benævnes de i denne vejledning også **omsorgsperson**⁽²⁴⁾.

Adskilt barn

Et barn, der er blevet adskilt fra alle »voksne med ansvar for ham/hende ifølge lov eller praksis i den pågældende medlemsstat«, men ikke nødvendigvis fra andre slægtninge. Disse kan derfor omfatte et barn ledsaget af andre voksne familiemedlemmer eller slægtninge⁽²⁵⁾. Udtrykket er ikke med i EU's nuværende asylregler. I EU's asylregler hører adskilte børn ind under kategorien uledsagede børn.

Uledsaget barn

Et barn, som ankommer til en medlemsstats område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for vedkommende i henhold til lov eller praksis i den pågældende medlemsstat, så længe vedkommende ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt. Denne definition omfatter et barn, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område⁽²⁶⁾.

⁽²⁰⁾ Artikel 2, litra n), i direktivet om asylprocedurer (omarbejdning) og artikel 2, litra j), i direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning).

⁽²¹⁾ FRA: *Håndbog — Værgemål for børn uden forældreomsorg*. Juni 2014.

⁽²²⁾ Betragtning 29 og artikel 2, litra d), i direktivet om asylprocedurer (omarbejdning).

⁽²³⁾ Artikel 2, litra h), i Dublin III-forordningen.

⁽²⁴⁾ Uanset om medlemsstaterne mener, at »omsorg« hører under en institution, en administrator af et krisecenter og andre aktører uden slægtninge. I nogle medlemsstater er en omsorgsperson/institution ansvarlig for den daglige pleje af barnet, dvs. husly, mad, skolegang mv.

⁽²⁵⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 6 (2005) om behandling af uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, uden for deres oprindelsesland*. 1. september 2005, CRC/GC/2005/6, afsnit III, punkt 8.

⁽²⁶⁾ Artikel 2, litra e), i direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning), artikel 2, litra m), i direktivet om asylprocedurer (omarbejdning), artikel 2, litra l), i anerkendelsesdirektivet (omarbejdning), artikel 2, litra j), i Dublin III-forordningen, artikel 2, litra f), i direktivet om familiesammenføring. Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 6 (2005) om behandling af uledsagede børn og børn, der er blevet adskilt fra deres familier, uden for deres oprindelsesland*. 1. september 2005, CRC/GC/2005/6, afsnit III, punkt 7. Se også UNHCR og Unicef: *Safe and Sound: What States can do to ensure respect for the best interests of unaccompanied and separated children in Europe*. 2014, s. 22.

1. Baggrund og elementer af barnets tarv

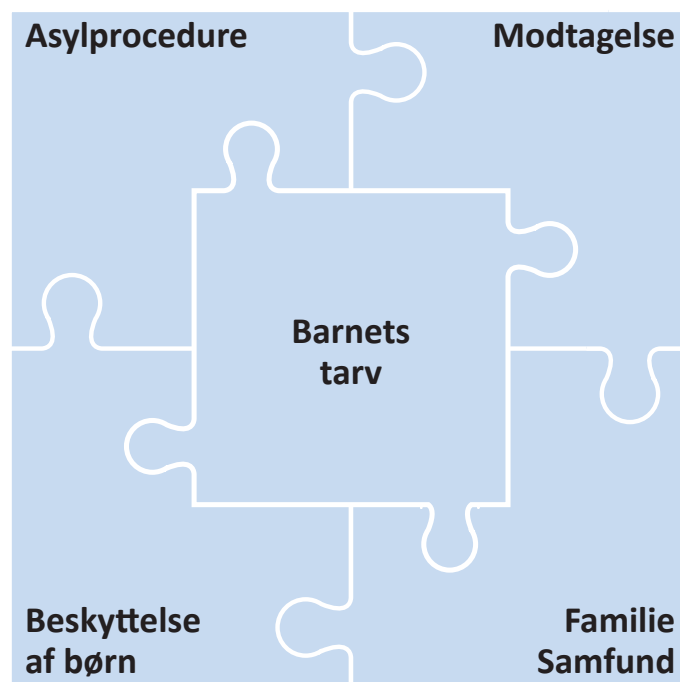
Barnets tarv er **en ret, et princip og en procedureregel**, som er fast forankret i folkeretten og europæisk lovgivning, herunder EU's charter om grundlæggende rettigheder, og endnu mere fremtrædende i omarbejdede forslag under CEAS ⁽²⁷⁾. I artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anføres det, at »[i] alle handlinger vedrørende børn, uanset om de udføres af offentlige myndigheder eller private institutioner, skal barnets tarv komme i første række« ⁽²⁸⁾, og i artikel 3 i konventionen om barnets rettigheder, at »[i] alle foranstaltninger vedrørende børn ... skal barnets tarv komme i første række« ⁽²⁹⁾. Forpligtelsen til at sikre, at barnets tarv kommer i første række, går igen i EU's asylregler ⁽³⁰⁾.

At sikre, at barnets tarv (BIC) kommer i første række, er en løbende proces, der kræver en vurdering, inden der træffes en administrativ beslutning. Processer med hensyn til barnets tarv bør indledes inden asylproceduren og fortsætte efter den.

Mens barnet er i asylproceduren, er børnebeskyttelsesaktører, asylmyndigheder og andre aktører fortsat forpligtede til at vurdere barnets tarv.

- Børnebeskyttelsesaktører skal foretage en vurdering af barnets tarv (BIA) til flere formål (modtagelse, uddannelse, forældremyndighed mv.).
- Samtidig er asylmyndighederne også ansvarlige for, at barnets tarv kommer i første række i alle faser af asylproceduren.

Disse vurderinger bør supplere hinanden, således at alle processer kan drage fordel af de nødvendige synergier og undgå overlapninger.

⁽²⁷⁾ European Commission, *Child-specific provisions in the Common European Asylum Package*, an extract of child-specific provisions in the current CEAS and in the proposals for its reform of 4 May and 13 July 2016.

⁽²⁸⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, 26 October 2012, 2012/C 326/02.

⁽²⁹⁾ United Nations, *Convention of the Rights of the Child (CRC)*, 20 November 1989.

⁽³⁰⁾ Se politikker og vejledninger (bilag II).

Resultater af EASO's kortlægning af asylprocedurer for børn

Ifølge EASO's validerede kortlægningsresultater for 2017 kan vurderingen af barnets tarv finde sted på forskellige tidspunkter, i nogle tilfælde inden asylproceduren indledes (IE og SK ⁽³¹⁾), eller i en specifik fase af proceduren, f.eks. når barnet har ansøgt om international beskyttelse som i BG og EL (når anklageren er behørigt informeret herom ⁽³²⁾). I PL foretages vurderingen af asylmyndigheden, når der træffes beslutning om international beskyttelse.

De fleste respondenter anførte imidlertid, at vurderingen kan finde sted i alle faser af asylproceduren. Dette er tilfældet i 16 EU+-medlemsstater (AT, BE, CH, CY, DE, DK, EE, ES, FI, FR ⁽³³⁾, IT, LV, NO, SE, SI og SK). Nærmere bestemt finder vurderingen af barnets tarv i ES og FI også sted i modtagelsescentrene.

1.1. Tilgang til barnets rettigheder

I denne praktiske vejledning fremhæves det, at nationale myndigheder er bundet af en tilgang til barnets tarv, som omhandler barnets rettigheder. Komitéen for Barnets Rettigheds generelle bemærkning nr. 14 (2013) om barnets ret til, at dets tarv kommer i første række, indeholder en autoritativ fortolkning og vejledning til de deltagende stater i, hvordan dette gennemføres. Dette omfatter retssikkerhedsgarantier til at sikre deres gennemførelse ⁽³⁴⁾. En børnerettighedsbaseret tilgang i modsætning til en statscentreret tilgang:

[...] fremmer realiseringen af alle børns rettigheder som fastsat i konventionen ved at udvikle kapaciteten for de, der bør indfri rettighederne, til at opfylde deres forpligtelse til at respektere, beskytte og opfylde rettigheder (artikel 4) og rettighedshavernes kapacitet til at kræve deres rettigheder til enhver tid under hensyntagen til retten til ikkeforskelsbehandling (artikel 2), hensyntagen til barnets tarv (artikel 3, stk. 1), livet, overlevelse og udvikling (artikel 6) og respekt for barnets synspunkter (artikel 12). [...] Denne børnerettighedstilgang er holistisk og lægger vægt på at støtte barnets styrker og ressourcer og alle de sociale systemer, som barnet er en del af: familie, skole, samfund, institutioner, religiøse og kulturelle systemer ⁽³⁵⁾.

For at sikre, at barnets tarv kommer i første række, skal der løbende anvendes holistiske og børnecentrerede processer. Der skal tages hensyn til barnets individuelle og specifikke forhold og behov i alle handlinger og beslutninger, der påvirker barnet, hvad enten det er på kort, mellemlangt eller langt sigt.

5. Den fulde anvendelse af begrebet barnets tarv kræver udvikling af en rettighedsbaseret tilgang, der inddrager alle aktører, for at sikre barnets holistiske, fysiske, psykiske, moralske og åndelige integritet og fremme barnets menneskelige værdighed ⁽³⁶⁾.

Sikring af, at barnets tarv kommer i første række, bør være en del af en individuel proces, der gennemføres for alle børn, som har givet udtryk for, at de agter at søge om international beskyttelse, og gælde alle beslutninger og procedurer vedrørende international beskyttelse.

Der er ligeledes i henhold til direktivet om asylprocedurer (omarbejdning) en forpligtelse til at afdække børns særlige proceduremæssige behov samt til at foretage sårbarhedsvurderinger som omhandlet i direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning) ⁽³⁷⁾. Dette kan indebære at inddrage alle aktører såsom børnebeskyttelsesaktører eller tjenesteydere.

⁽³¹⁾ Vurderingen af barnets tarv starter i det øjeblik, barnet findes/identificeres.

⁽³²⁾ Såfremt anklageren ikke er behørigt informeret, finder vurderingen sted i løbet af samtalen.

⁽³³⁾ I FR starter vurderingen af barnets tarv, så snart et uledsaget barn opdages. Det afhænger ikke af, om der er indledt en asylprocedure eller af faserne heri. Barnets tarv vurderes samtidig med aldersvurderingen og senere af den besluttende myndighed.

⁽³⁴⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, afsnit V.

⁽³⁵⁾ FN's Komité for Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 13: Ret til uddannelse (artikel 13 i konventionen)*. 8. december 1999, E/C.12/1999/10, punkt 59.

⁽³⁶⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, afsnit I.A, punkt 4 og 5.

⁽³⁷⁾ Se også artikel 23, stk. 4, i direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning) — Rehabilitering og støtte.

I løbende vurderinger af barnets tarv bør der tages højde for, at barnets kapacitet ⁽³⁸⁾ eller særlige behov vil udvikle sig over tid, og at de trufne foranstaltninger kan revideres eller justeres i overensstemmelse hermed i modsætning til at træffe endelige eller irreversible beslutninger.

1.2. Analyse af begrebet »i første række«

Med Komitéen for Barnets Rettigheds ord skal princippet om barnets tarv sikre, at »barnet fuldt ud og effektivt udnytter alle de rettigheder, som anerkendes i konventionen, og barnets holistiske udvikling« ⁽³⁹⁾. Sikring af, at barnets tarv kommer i første række i hver enkelt beslutning, betyder, at der først og fremmest skal foretages en vurdering af det enkelte barns specifikke omstændigheder ⁽⁴⁰⁾, idet de relevante elementer for det pågældende barn afdækkes og evalueres, uddybes og tildeles en vægt i forhold til de andre ⁽⁴¹⁾.

Barnets tarv skal komme i **første række** og skal muligvis afstemmes med andres tarv, herunder statens. Den vægt, som tillægges barnets tarv, vil være en del af beslutningstagerens analyse. Den vil blive prioriteret højt og ikke blot være én af flere overvejelser ⁽⁴²⁾. Det skal erindres, at i andre sammenlignelige sammenhænge skal barnets tarv være **det altoverskyggende** hensyn, hvilket betyder, at barnets tarv er den afgørende faktor, når der træffes en afgørelse.

Eksempler på beslutninger, der påvirker barnet i asylprocedurerne, kan blandt andet være: at beslutte at gennemføre en særskilt personlig samtale med barnet uden forældrenes tilstedeværelse, afgøre, om det tjener barnets tarv at blive hørt, hvor, hvornår og hvor længe samtalen skal vare, valg af tolk/sagsbehandler/registreringsmedarbejder, der tager sig af barnet, beslutning om at foretage en aldersvurdering eller begynde opsporing af familie for barnet, beslutning om, hvorvidt barnets ansøgning skal adskilles fra forældrenes mv.

Den fælles bemærkning (2017) fra Komitéen for Barnets Rettigheder og Komitéen om Vandrende Arbejdstagere (CMW) om gennemførelsen af de generelle principper i forbindelse med international migration (bemærkning nr. 22 fra Komitéen for Barnets Rettigheder og nr. 3 fra Komitéen om Vandrende Arbejdstagere) ⁽⁴³⁾ indeholder også konkrete situationer, hvor der kræves en formel vurdering/bestemmelse ⁽⁴⁴⁾.

Dette omfatter endvidere alle aspekter af vurderingen af barnets ansøgning og materielle beskyttelsesaspekter af barnets tarv. Eksempler på sådanne aspekter er børnespecifik forfølgelse, tilstedeværelse af familie i hjemlandet eller andre lande, intern alternativ flyvning for et barn (hvis overhovedet relevant), sikkert tredjeland (hvis overhovedet relevant), kontrolforanstaltninger og differentierede juridiske tærskler, som er relevante for børns situation, dvs. bevisbyrden, lade tvivlen komme barnet til gode mv.

⁽³⁸⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, punkt 84.

⁽³⁹⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, afsnit I.A, punkt 4 og 5.

⁽⁴⁰⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, afsnit V, punkt 46 og 48-51.

⁽⁴¹⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, afsnit V.2, punkt 80. Yderligere oplysninger kan findes i EASO: *Asylum Procedures for Children Report*. 2017.

⁽⁴²⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, afsnit IV.A.4, punkt 36-40.

⁽⁴³⁾ Denne generelle bemærkning bygger på dokumentet og rapporten fra 2012 udarbejdet af Komitéen for Barnets Rettigheder under en generel drøftelse i Genève i september 2012, og de øvrige dokumenter nævnt i afsnit A, pkt. 5 fra Komitéen for Barnets Rettigheder og Komitéen om Vandrende Arbejdstagere: *Fælles generel bemærkning nr. 3 (2017) fra Komitéen om Beskyttelse af Vandrende Arbejdstageres og deres Familienmedlemmers Rettigheder og nr. 22 (2017) fra Komitéen for Barnets Rettigheder om de almindelige principper for barnets menneskelige rettigheder inden for rammerne af international migration*. 16. november 2017.

⁽⁴⁴⁾ Af den fælles generelle bemærkning nr. 3 fra Komitéen for Beskyttelse af Vandrende Arbejdstageres og deres Familienmedlemmers Rettigheder og nr. 22 fra Komitéen for Barnets Rettigheder fremgår det, at »der tages fuldt ud hensyn til barnets tarv i immigrationslovgivningen, planlægning, gennemførelse og evaluering af migrationspolitikker og beslutninger om de enkelte sager, herunder med hensyn til at efterkomme eller afslå ansøgninger om indrejse eller ophold i et land, beslutninger med hensyn til migrationshåndhævelse, begrænsninger i adgangen til børns og/eller deres forældres eller værgers sociale rettigheder, beslutninger om familiesammenføring og forældremyndighed, hvor barnets tarv skal komme i første række og dermed har høj prioritet. Især bør barnets tarv udtrykkeligt sikres gennem individuelle procedurer som en integreret del af enhver administrativ eller retslig afgørelse vedrørende indrejse, ophold eller tilbagesendelse af et barn, placering eller pleje af et barn, tilbageholdelse eller udvisning af en forælder i forbindelse med dennes egen migrationsstatus«.

Resultater af EASO's kortlægning af asylprocedurer for børn

11 responderende stater (**BE, BG, CH, CY, DK, EE, ES** ⁽⁴⁵⁾, **FR, IE, LV** og **SE**) har etableret en formel procedure for vurdering af barnets tarv i forbindelse med asylproceduren.

Barnets tarv kommer i første række i asylproceduren i **AT, DE, EL, FI, IT, NO, PL** og **SK**. Disse lande har dog bekræftet, at der ikke er nogen formel procedure for vurdering af barnets tarv.

Tilsvarende er der i **FI, HU** ⁽⁴⁶⁾, **LT, NL, PL, RO** og **SI** ikke nogen formel procedure for vurdering af barnets tarv, men der er nogle sikkerhedsforanstaltninger. I **NL** involveres NIDOS og børnebeskyttelsesrådet, hvis det vurderes, at der er behov for at vurdere barnets tarv. I **PL** vurderes barnets tarv inden for rammerne af en vurdering af behovet for international beskyttelse. I **SI** skal barnets tarv betragtes som det vigtigste hensyn i alle faser af asylproceduren og hos alle myndigheder og personale, der er involveret.

1.3. Tværfaglig og objektiv karakter

Vurderingen af barnets tarv skal være tværfaglig ⁽⁴⁷⁾ med deltagelse af relevante aktører og gennemføres af specialister og eksperter, der er blevet undersøgt og har modtaget den relevante uddannelse til at arbejde med børn ⁽⁴⁸⁾.

Barnets tarv er af objektiv karakter, dvs. det kan ikke afhænge af subjektive holdninger, synspunkter og udtalelser. En voksens bedømmelse af et barns tarv kan ikke tilsidesætte forpligtelsen til at overholde alle barnets rettigheder i henhold til konventionen ⁽⁴⁹⁾. Det betyder, at barnets tarv aldrig bør begrunde en fratagelse af en ret i henhold til konventionen om barnets rettigheder.

Det anses for god praksis at sikre, at alle anbefalinger eller vurderinger med hensyn til barnets tarv revideres yderligere og godkendes ved hjælp af **princippet om fire øjne**, hvor mindst to medarbejdere ser på sagen.

1.4. Processer om barnets tarv

Når asylmyndigheder er de første, der kommer i kontakt med det enkelte barn, eller er ansvarlige for mange forskellige proceduremæssige/juridiske veje, kunne de blive opfordret til at indlede processer om barnets tarv. I sådanne tilfælde, og navnlig hvor de indeholder spørgsmål vedrørende barnets tarv og proceduremæssige garantier i den personlige samtale, bør de omfatte alle relevante aktører og ikke fratage barnet muligheden for at blive hørt særskilt om barnets tarv.

Eksempel på praksis

I **FI** og **SE** kombinerer de besluttende myndigheder kompetencer inden for områderne asyl, indvandring, menneskehandel og modtagelse og foretager således en vurdering af barnets tarv og til tider en afgørelse om barnets tarv, også uden for rammerne af de internationale beskyttelsesprocedurer.

⁽⁴⁵⁾ Sikres af værgeren.

⁽⁴⁶⁾ Bestemmelser, der sikrer, at barnets tarv anvendes, vil blive udvidet ved den næste ændring af den ungarske asylov.

⁽⁴⁷⁾ Anbefalinger om brug af et tværfagligt team kan også findes i [Komitéen for Barnets Rettigheder: Generel bemærkning nr. 14 \(2013\) om, at barnets tarv altid skal komme i første række \(art. 3, stk. 1\)](#). 29. maj 2013, CRC/C/GC/14.

⁽⁴⁸⁾ Separated Children in Europe Programme, *Statement of Good Practice*, 2010, s. 6.

⁽⁴⁹⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder: [Generel bemærkning nr. 14 \(2013\) om, at barnets tarv altid skal komme i første række \(art. 3, stk. 1\)](#). 29. maj, 2013 CRC/C/GC/14.

1.5. Barnets tarv og retten til at blive hørt ⁽⁵⁰⁾

Barnets synspunkter skal høres og tages i betragtning i henhold til dets alder og modenhed. Enhver beslutningsproces, hvor barnets tarv kommer i første række, skal omfatte respekt for barnets ret til at udtrykke dets synspunkter frit. Medlemsstaterne skal indføre mekanismer, hvorved børn, der er i stand til at udtrykke deres egne synspunkter, kan gøre dette, dvs. gøre det muligt for barnet at udtrykke dets ønske om at blive hørt. Når et barn beslutter, at det ønsker at blive hørt, kan det beslutte hvordan, hvad enten det er direkte eller gennem en repræsentant (værge/forældre). Hvis barnet har udtrykt dets synspunkter direkte eller indirekte, skal nævnte synspunkter tillægges passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed.

Barnet bør også informeres om, hvordan de givne oplysninger anvendes. Når barnet høres, involveres det. Igen kræver dette, at oplysningerne gives på en måde, der er følsom over for børnene, for at hjælpe barnet med at få mening ud af den situation, det er i (dvs. asylproceduren). De ansvarlige embedsmænd skal sikre, at barnet høres på en ikke-skadelig måde.

1.6. Afvejning af elementer af barnets tarv

Ved enhver proces vedrørende barnets tarv skal der tages behørigt hensyn til barnets familiesituation, situationen i dets oprindelsesland, særlige sårbarheder, sikkerhed og de risici, det er udsat for, behov for beskyttelse, grad af integration i værtslandet samt mental og fysisk sundhed, uddannelse og socioøkonomiske forhold. Denne analyse kan udføres af de socialarbejdere, som er ansat af asylmyndigheden eller af andre aktører og stillet til rådighed for asylmyndigheden. Den skal foregå inden for rammerne af barnets køn, seksuelle orientering eller kønsidentitet, nationale, etniske eller sociale oprindelse, religion, handicap, migrations- eller opholdsstatus, borgerskabsstatus, alder, økonomiske status, politiske eller anden anskuelse ⁽⁵¹⁾, kulturelle og sproglige baggrund eller anden status.

Vurderingspersonerne skal afveje barnets forskellige rettigheder og tilstræbe den bedst mulige realisering af alle barnets rettigheder ⁽⁵²⁾. Dokumentationen på barnets tarv bør indeholde en detaljeret beskrivelse af barnets forhold, herunder alle garantier og resultater, samt en analyse, der beskriver afvejningen af de forskellige elementer, de muligheder, der overvejes for barnet, hvilken løsning der tjener barnets tarv og hvorfor.

I den følgende liste er henvisningerne fra den generelle bemærkning nr. 14 ⁽⁵³⁾, konventionen om barnets rettigheder og asylreglerne også medtaget ⁽⁵⁴⁾:

- muligheder for familiesammenføring (artikel 10 i konventionen om barnets rettigheder, artikel 23, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning))
- barnets liv, overlevelse og udvikling (artikel 6 i konventionen om barnets rettigheder), trivsel
- barnets identitet (artikel 8 i konventionen om barnets rettigheder) og baggrund
- status vedrørende sårbarhed, potentielt offer for menneskehandel (artikel 32 og 39 i konventionen om barnets rettigheder, artikel 23, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning), artikel 6, stk. 3, litra c), i Dublin III-forordningen), andre særlige behov (artikel 20 og 22 i konventionen om barnets rettigheder, artikel 22 i direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning))

⁽⁵⁰⁾ Se også FN's Komité for Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 12 om retten til tilstrækkelig ernæring (art. 11 i konventionen)*. 12. maj 1999.

⁽⁵¹⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder og Komitéen om Vandrende Arbejdstagere: *Fælles generel bemærkning nr. 3 (2017) fra Komitéen om Beskyttelse af Vandrende Arbejdstageres og deres Familienmedlemmers Rettigheder og nr. 22 (2017) fra Komitéen for Barnets Rettigheder om de almindelige principper for barnets menneskelige rettigheder inden for rammerne af international migration*. 16. november 2017, afsnit I, punkt 3.

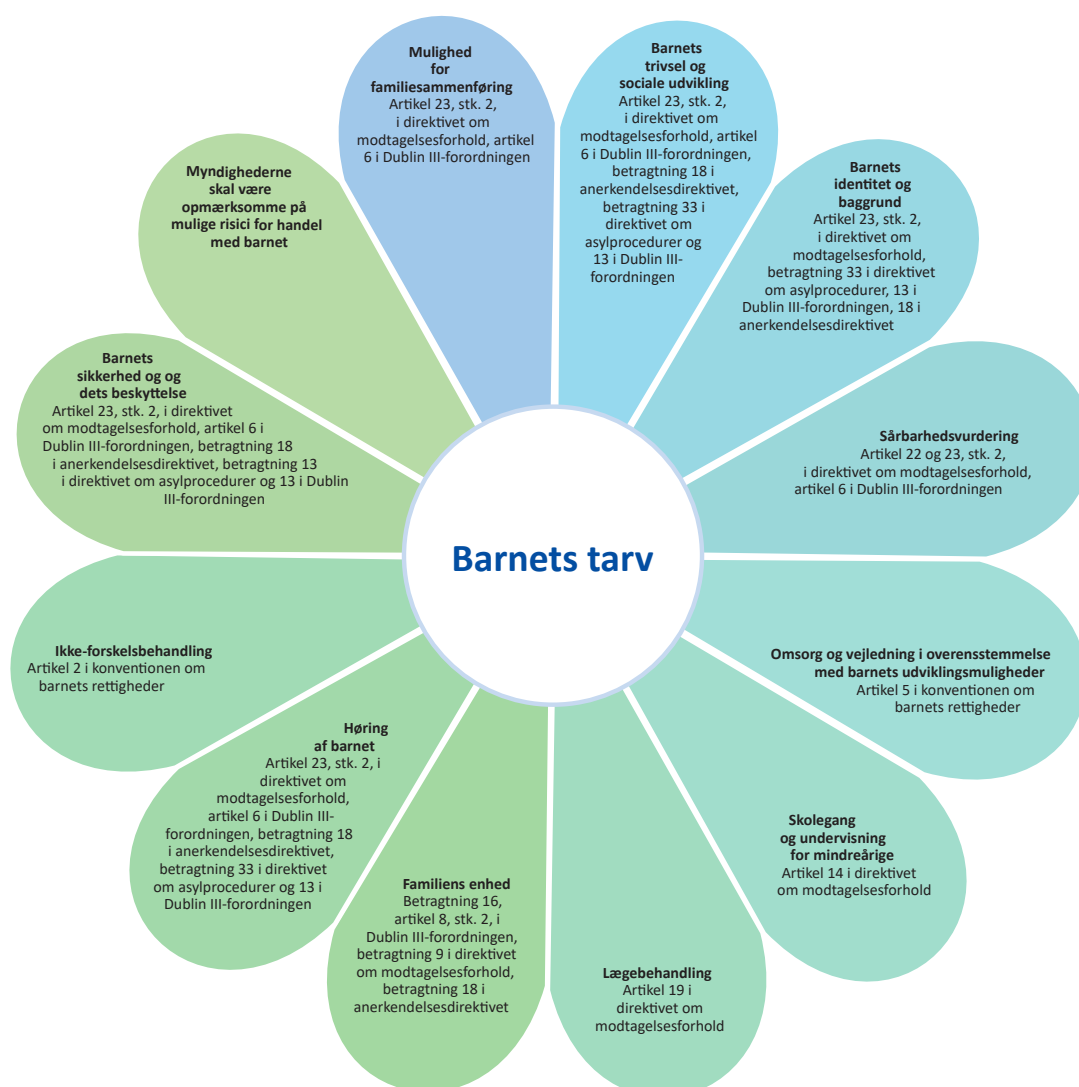
⁽⁵²⁾ »Der er ikke noget rettighedshierarki i konventionen. Alle rettighederne deri tjener barnets tarv.« Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14.

⁽⁵³⁾ De vigtigste elementer, der skal tages i betragtning ved vurderingen af barnets tarv, *fremgår af afsnit V i Komitéen for Barnets Rettigheder: Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, afsnit I.A, punkt 48.

⁽⁵⁴⁾ Dette uddybes yderligere i FRA's rapport om grundlæggende rettigheder 2018, s. 184-186.

- barnets ret til uddannelse (artikel 28 i konventionen om barnets rettigheder)
- barnets ret til sundhed (artikel 24 i konventionen om barnets rettigheder)
- familiens enhed (artikel 9 i konventionen om barnets rettigheder, artikel 8, stk. 2, i Dublin III-forordningen og artikel 25 i anerkendelsesdirektivet), bevarelse af familiens miljø og vedligeholdelse af relationer
- høring af barnets synspunkter (artikel 12 i konventionen om barnets rettigheder)
- beskyttelse af barnet og dets sikkerhed (artikel 19 i konventionen om barnets rettigheder)
- princippet om ikkeforskelsbehandling (artikel 2 i konventionen om barnets rettigheder)
- omsorg og vejledning i overensstemmelse med barnets udviklingsmuligheder (artikel 5 i konventionen om barnets rettigheder).

Disse afspejles i EU's lovgivning og i nedenstående skema, som viser nogle af de centrale elementer (ikkeudtømmende) af barnets tarv med angivelse af de juridiske instrumenter som reference. Yderligere vejledning, relevante politikker og vejledninger kan findes i bilag II og den internationale og europæiske juridiske ramme i bilag III ⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵⁵⁾ Alle juridiske referencer i grafikken nedenfor henviser til de omarbejdede EU-retsakter.

2. Proceduremæssige garantier

Lovgrundlaget kræver, at der etableres en række sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at barnets tarv vægtes tilstrækkeligt og kommer i første række. Mange af disse sikkerhedsforanstaltninger gælder generelt for alle asylsøgende børn. Det, der er fremhævet her, er præcis, hvordan de tjener gennemførelsen af barnets tarv. For eksempel er adgang til en værgen en generel garanti for alle uledsagede asylsøgende børn. Samtidig er inddragelse af en værgen i processer vedrørende barnets tarv eller medtagelse af en vurdering foretaget af værgen en del af de sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer, at barnets tarv kommer i første række.

Disse specifikke proceduremæssige garantier og sikkerhedsforanstaltninger skal altid sikres og anvendes som en del af asylproceduren for børn. Proceduremæssige garantier er forpligtelser for myndighederne og rettigheder for børnene. Samtidig med at barnets tarv sættes i første række, skal den ansvarlige embedsmand løbende kontrollere, at de nødvendige retssikkerhedsgarantier er indført. De ansvarlige embedsmænd bør sikre, at det enkelte barns rettigheder er beskyttet.

Det er klart, at flere aktører fra forskellige myndigheder griber ind i forhold til et barns ansøgning om international beskyttelse. Alle af disse er ansvarlige — inden for deres kompetenceområde — for, at barnets tarv kommer i første række. Den ansvarlige embedsmand kan tilhøre enhver af disse aktører/myndigheder. Men socialarbejdere/sagsbehandlere inden for børnebeskyttelse er dem, der er ansvarlige for sagsstyringen i forbindelse med børnebeskyttelse.

De sikkerhedsforanstaltninger, som er fremhævet i nærværende vejledning, henviser til enhver samtale med barnet, også den personlige samtale i forbindelse med asylproceduren.

Eksempler fra praksis

På **CY** får barnet efter indgivelse af ansøgningen om international beskyttelse udleveret en særskilt formular til identifikation af sårbare personer. Vurderingen af barnets tarv foretages løbende af de sociale myndigheder, indtil barnet fylder 18 år.

I **LV** vurderes barnets tarv i hele asylproceduren gennem observation og kommunikation med barnet ved forskellige lejligheder.

I **NO** kræver UDI's vurdering af barnets tarv, at barnet får mulighed for at udtrykke sine synspunkter om spørgsmål, som vedrører det.

Sikkerhed

I alle asylprocedurer skal børn beskyttes mod alle former for vold, misbrug, vanrøgt og udnyttelse. Asylembedsmænd er nødt til at tage hensyn til og være opmærksom på mulige tegn på sårbarheder og risici for at sikre barnets sikkerhed i hele asylproceduren (se afsnittet om tegn på sårbarheder og risici).

Oplysninger om barnets trivsel og eventuelle bekymringer eller sikkerhedshensyn skal indsamles. Ved at indsamle sådanne oplysninger og tillægge dem behørig vægt bidrager man til at sikre, at barnet beskyttes, f.eks. mod at falde i hænderne på eller få kontakt med personer, der har misbrugt, skadet eller handlet barnet. Den ansvarlige embedsmand skal være forsigtig med hensyn til kilden til disse oplysninger, og hvor meget vægt denne kan tillægges, da meget vil afhænge af de konkrete omstændigheder i sagen.

Kvalificeret personale

Asylembedsmænd, der arbejder med børn, bør være **kvalificerede, have erfaring i at arbejde med børn** og **være behørigt uddannede**. Afgørelser om et barns ansøgning om international beskyttelse

skal træffes af en kompetent myndighed, som også er velbevandret i alle retsakter vedrørende børns rettigheder, menneskehandel og andre relevante beskyttelsesforhold.

De embedsmænd, der beskæftiger sig direkte med barnet, skal uddannes i brugen af **børnevenlige samtaleteknikker** ⁽⁵⁶⁾. EU+-stater bør udpege uddannet og kvalificeret specialiseret personale til at behandle sager om børn og sørge for, at deres personale modtager løbende kapacitetsopbygning. Tolkene skal også uddannes i og være fortrolige med tolkning for børn.

Ansøgning om international beskyttelse

Barnet skal kunne træffe en fri og informeret beslutning om at ansøge om international beskyttelse. Det at ansøge om asyl er en grundlæggende rettighed for alle børn og er ikke underlagt en forudgående vurdering fra myndighedernes side. Barnets syn på at ansøge om international beskyttelse bør indhentes. Sidstnævnte bør tages i betragtning i forhold til barnets alder og modenhed.

Efter ansøgningen er indgivet, kan barnet/repræsentanten måske beslutte at trække ansøgningen tilbage, hvis der er andre juridiske muligheder, der tjener det enkelte barns tarv bedre, og ansøgningen eller de mulige konsekvenser af at blive anerkendt som flygtning måske ikke tjener det enkelte barns tarv på det pågældende tidspunkt.

Når barnet forstår, at dets synspunkter tages i betragtning, kan det være mere villigt til at samarbejde, hvilket er en yderligere fordel for proceduren.

Registrering

Sikkerhedsforanstaltninger for børn bør anvendes fra det øjeblik, hvor barnet er identificeret. Mange af de sikkerhedsforanstaltninger, der er specifikke for asylproceduren, kan allerede anvendes ved indgivelsen af ansøgningen fra det øjeblik, hvor barnet betragtes som ansøger. Når det registreres, at ansøgningen er blevet indgivet, bør der indsamles oplysninger, herunder biologiske oplysninger, om barnet, familieband og kontakter og de nuværende kontaktoplysninger for barnet og familien.

Eurodacforordningen forpligter medlemsstaterne til tage fingeraftryk af ansøgere om international beskyttelse over 14 år ⁽⁵⁷⁾. Der bør ikke foretages aldersvurderinger systematisk til dette formål ⁽⁵⁸⁾. Tværtimod bør tvivlen generelt komme barnet til gode ved vurderingen af dets alder. Der bør kun foretages en aldersvurdering, hvis der er alvorlig tvivl om, hvorvidt personen er et barn eller ej.

Prioritering/tilpasning af varigheden af proceduren

Asylprocedurerne for børn bør behandles med høj prioritet. Børns ansøgninger skal identificeres, og det bør sikres, at de børn, der har problemer med beskyttelse, ikke skal vente i længere perioder eller sættes i bero ⁽⁵⁹⁾. Det, der er vigtigt, når det handler om at behandle et barns ansøgning, er at tilpasse varigheden af proceduren: Det kan tjene barnets tarv at prioritere dets ansøgning. I andre tilfælde vil det i stedet være barnets tarv med en hvile- og bedringsperiode, inden undersøgelsen af ansøgningen fortsætter. Den tid, et barns ansøgning er under behandling i asylproceduren, bør minimeres.

⁽⁵⁶⁾ EASO's uddannelsesmodul om »samtaler med børn« er et interaktivt modul til sagsbehandlere på asylområdet, der tager sigte på at øge deres viden og færdigheder i at interviewe børn, under hensyntagen til barnets alder og modenhed, kulturelle forskelle og virkninger af traumer og/eller angst. Yderligere oplysninger om EASO's uddannelsesplaner og modulet findes på: <https://www.easo.europa.eu/training-quality/training>

⁽⁵⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013, EUT L 180/1. Det skal bemærkes, at det i det nuværende forslag til revision af Eurodacforordningen påtænkes at sænke alderen til seks år.

⁽⁵⁸⁾ Yderligere oplysninger findes i EASO: *Practical Guide on age assessment*. 2018.

⁽⁵⁹⁾ Separated Children in Europe Programme: *Statement of Good Practice*, 2010, s. 34.

Fritagelse fra grænseprocedure/fremskyndet procedure/hurtig procedure

Barnet bør fritages fra grænseproceduren, den fremskyndede procedure og den hurtige procedure, når den støtte, som barnet kræver, ikke kan garanteres i forbindelse med sådanne procedurer ⁽⁶⁰⁾. Der bør indføres en hvile- og bedringsperiode, hvis barnets behov kræver dette. EU+-stater bør indføre yderligere mekanismer til at reagere på nødsituationer, der kan kræve overførsel af et barn/børn til et mere sikkert miljø.

Juridisk repræsentation

Hvis barnet skal have udpeget en værge/repræsentant, bør ansøgningen om international beskyttelse ikke indgives, før der er udpeget en værge/repræsentant, som også bør bistå med indgivelsen af ansøgningen.

Der skal hurtigst muligt udpeges **en uafhængig og kvalificeret værge/repræsentant** som en del af garantierne for uledsagede og adskilte børn. Værgen skal have en række kvaliteter, dvs. ekspertise med hensyn til unge, og tilstrækkelig kapacitet samt ekspertise inden for børnespecifikke beskyttelsesbehov for at nævne et par stykker. Det er vigtigt, at barnet i hele asylproceduren har støtte ⁽⁶¹⁾ fra den udpegede værge/repræsentant samt adgang til juridisk bistand og rådgivning.

Det er vigtigt at sikre kontinuiteten i udpegningen af værger/repræsentanter og fastsætte et maksimalt antal børn, som de kan repræsentere ad gangen.

Eksempel på praksis

I BE beslutter retten, om en voksen ledsager kan udpeges som barnets civile værge, når procedurerne til at opnå tilladelse til at opholde sig i Belgien er afsluttet. Under asylproceduren kan en voksen ledsager ikke udpeges som barnets værge.

I IE anses det for at tjene et uledsaget barns tarv i staten straks at få tildelt en socialarbejder (som handler *in loco parentis* som barnets værge).

Værgen/repræsentanten bør informeres fuldt ud om procedurerne og give samtykke, hvor dette er i overensstemmelse med barnets tarv. De bør være til stede ved enhver samtale med barnet, da værgens tilstedeværelse er en del af garantierne i barnets rettigheder, som skal overholdes under samtalen. Men i de tilfælde af børn med forældre eller adskilte børn, hvor omsorgspersonen er en slægtning, kræver barnets tarv ikke, at de skal være til stede under samtalen (se 3.6. Udpegelse af slægtning/voksen ledsager som omsorgsperson/værge).

Juridisk rådgivning

I henhold til direktivet om asylprocedurer (omarbejdning) skal medlemsstaterne hurtigst muligt udpege en repræsentant ⁽⁶²⁾. I direktivet om asylprocedurer (omarbejdning) påtænkes det endvidere at yde gratis juridisk og proceduremæssig information på ansøgerens anmodning i første instans. Barnet skal have adgang til **juridisk rådgivning og vejledning**. Det er god praksis at sikre, at barnet har adgang til gratis retshjælp i alle faser af asylproceduren.

Barnets juridiske rådgiver skal også have mulighed for at deltage i enhver samtale med barnet. Alt i alt bør barnet ledsages ved samtalerne, medmindre barnet foretrækker andet, og det er muligt at imødekomme en sådan anmodning. I betragtning af den vigtige beskyttelsesrolle, som den juridiske rådgiver og/eller repræsentant udfylder, bør det besluttes, hvis tilstedeværelse vil tjene barnets tarv bedst.

⁽⁶⁰⁾ Se artikel 24, stk. 3, i direktivet om asylprocedurer (omarbejdning).

⁽⁶¹⁾ I nogle medlemsstater kunne dette udelukkende omfatte juridisk og mental/moralsk støtte. Alt efter medlemsstaten er det ikke repræsentantens opgave at yde social støtte (dvs. til forskel fra omsorgspersonens rolle), men at være juridisk repræsentant.

⁽⁶²⁾ Artikel 25, stk. 1, litra a), i direktivet om asylprocedurer (omarbejdning).

Oplysninger og tolkning

Der bør indføres sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at barnet kan deltage, fuldt ud forstår og er blevet informeret om asylprocessen og dens konsekvenser på en **børnevenlig, kønsfølsom og alderssvarende måde** og på **et sprog, som barnet kan forstå**, for at give barnet mulighed for at udtrykke synspunkter, ønsker og meninger, stille spørgsmål og træffe en informeret beslutning om at deltage i processen.

Barnet skal have tidssvarende information, **tolkning** og materialer, der forklarer asylprocedurerne, og bør være i stand til at gennemgå oplysningerne i hele processen. Hvor det er muligt, bør tolken have erfaring med tolkning for børn. Barnet bør have passende vejledning i alle faser af eventuelle sårbarhedsvurderinger i overensstemmelse med dets alder og modenhed. Barnet bør have **passende vejledning** fra en værge/repræsentant og andre relevante aktører, dvs. personale med ansvar for den daglige omsorg.

Høring af barnets synspunkter og barnets deltagelse

Barnet har ret til at udtrykke dets synspunkter og meninger, enten personligt eller via en værge/repræsentant. Barnet skal interviewes/høres som en del af vurderingen af barnets tarv, hvis det er muligt og anbefalelsesværdigt i barnets individuelle situation (dvs. børn med handicap, børn, der ikke er i stand til at kommunikere). Barnets tarv bør tages i betragtning, når der træffes beslutning om, hvorvidt og hvordan barnet skal interviewes under asylproceduren. De sikkerhedsforanstaltninger, som er fremhævet i nærværende vejledning, henviser til enhver samtale med barnet, også den personlige samtale i forbindelse med international beskyttelse.

Høring og vægtning af barnets synspunkter

- a. Alle samtaler bør altid foregå i et sikkert, fortroligt, komfortabelt og børnevenligt miljø på passende steder, der hjælper med at opbygge tillid hos barnet.
- b. Der bør tages højde for samtalens længde, undgåelse af gentagne samtaler og muligheden for at undgå samtaler, når dette tjener barnets tarv og det enkelte barns situation.
- c. Barnet skal føle sig godt tilpas. Den pågældende embedsmand og tolk skal være så uformel som muligt.
- d. Oplysninger bør gives på en ligefrem og klar måde. Det skal kontrolleres, at barnet forstår oplysningerne.
- e. Hvis det er muligt, kan man spørge barnet, om det ønsker, at embedsmanden og tolken skal være en mand eller en kvinde. Afhængigt af barnets baggrund, f.eks. en dreng, der er blevet seksuelt misbrugt af en mand, kan det være, at barnet vælger en fra det modsatte køn.
- f. Der bør søges efter interviewere, som er eksperter i alternative samtalemetoder, hvor dette er nødvendigt, dvs. ved traumer, PTSD.
- g. Embedsmænd og tolke er bundet af tavshedspligt, og konceptet og regelsættet bør også forklares til barnet.
- h. Barnet og værgen skal informeres om formålet med enhver samtale, og hvem der vil have adgang til udskriften fra samtalen.

Alle samtaler med barnet bør altid foregå i et sikkert, fortroligt, komfortabelt og børnevenligt miljø på passende steder, der hjælper med at opbygge tillid hos barnet.

Der bør tages højde for samtalens længde, undgåelse af gentagne samtaler og muligheden for at undgå samtaler, når dette tjener barnets tarv og det enkelte barns situation (dvs. hvor det ikke er praktisk muligt på grund af typen af handicap mv.). Det behøver måske ikke en personlig samtale med henblik på international beskyttelse, hvis forældrenes redegørelse i tilstrækkelig grad dækker barnets ansøgning. Som nævnt bør barnet ikke udsættes for flere samtaler unødigt, da dette kan presse det og hindre vurderingen af barnets tarv på grund af uundgåelige uoverensstemmelser i et barns historie. Det tilrådes at undgå mange særskilte samtaler vedrørende særlige procedurer, modtagelse og andre behov.

Barnet skal føle sig godt tilpas. Det er god praksis at foretage forberedende besøg til det sted, hvor samtalen om international beskyttelse skal finde sted, forklare processen for barnet eller vise en video af samtalerummet, da dette kan være med til at berolige barnet og sikre, at det rent faktisk deltager. Den ansvarlige embedsmand og tolken skal være så uformelle som muligt. Oplysninger bør gives på en ligefrem og klar måde. Det skal kontrolleres, at barnet har forstået oplysningerne, da nogle børn måske ikke tør stille spørgsmål på grund af alder, kulturel baggrund eller psykisk tilstand.

Hvis det er muligt, bør man spørge barnet, om det foretrækker en embedsmand og en tolk af et bestemt køn. Afhængigt af barnets baggrund kan det være, at det vælger en fra det modsatte køn. For eksempel kan en dreng, som er blevet seksuelt misbrugt af en mand, ønske at få en kvindelig embedsmand og tolk til stede. Hvis barnet har oplevet/oplever traumer, er det muligvis ikke indstillet på at udtrykke følelser eller meninger. Der bør søges efter interviewere, som er eksperter i alternative samtalemetoder og rådgivning.

Intervieweren bør optage hele interviewet, især da barnets behov kan udvikle sig, så det er vigtigt at kunne se klart, hvorfor der blev truffet visse afgørelser/anbefalinger. Barnets tarv bør overordnet komme i første række ved alle samtaler og i resultater og anbefalinger, når der er truffet en beslutning, der berører barnet. Embedsmænd og tolke er bundet af tavshedspligt, og konceptet og regelsættet bør også forklares til barnet. Barnet og værgeren/repræsentanten skal informeres om formålet med enhver samtale, og hvem der vil have adgang til udskriften fra samtalen.

Barnets **synspunkter og ønsker skal tages i betragtning** i henhold til dets alder og modenhed ⁽⁶³⁾.

Eksempel på praksis

I **NO** kan der føres samtaler med børn i alderen fra syv år eller yngre, hvis de er i stand til at danne deres egne synspunkter, når de ledsages af deres forældre.

I **DK** er vurderingen af barnets tarv normalt en integreret del af den personlige samtale (om international beskyttelse). Der bør føres en individuel samtale om barnets tarv med henblik på Dublin III-forordningen og med hensyn til beslutninger om, hvorvidt et barn bør anses for at være ledsaget eller ikke.

I **SE** lægges der vægt på, at et ungt ledsaget barn har de samme rettigheder til, hvis det vælger at gøre det, at udtrykke dets synspunkter og egne udtalelser som et uledsaget eller ældre barn.

Barnets ret til at blive hørt bør ikke begrænses til selve samtalen. Det ansvarlige personale skal være opmærksomt på barnets synspunkter, behov og udtalelser, også uden for samtalen.

Fastlæggelse af faktiske omstændigheder

Hvor det er muligt, bør den ansvarlige embedsmand aktivt søge at indhente oplysninger fra relevante kilder med henblik på at vurdere barnets tarv i asylproceduren korrekt. Under hensyntagen til beskyttelse og fortrolighed af data, og hvor dette er i overensstemmelse med barnets sikkerhed og beskyttelse, bør de, der har kendskab til barnets situation, såsom tillidspersoner, værge/repræsentant, nuværende omsorgsperson, socialarbejdere ved modtagelsescentre, lærere mv., kontaktes. De, der arbejder med børn, skal på samme tid være opmærksomme på, at børn har ret til privatliv og til at opretholde et fortroligt forhold til deres værge, juridiske repræsentant og enhver anden støtteperson.

Hvis aktører, der har kendskab til barnets situation, bliver bedt om at dele oplysninger med asylmyndigheder med henblik på at træffe beslutning om asylansøgningen, skal de følge hensynet til barnets tarv, da dette er forskellige processer med forskellige mål.

Den ansvarlige embedsmand bør sikre, at alle relevante oplysninger om barnet er til rådighed for de myndigheder, som er ansvarlige for at træffe afgørelse om barnets tarv i en konkret situation. Alle relevante elementer skal analyseres indgående, før der gives en anbefaling eller træffes en beslutning.

⁽⁶³⁾ Learning from experiences in the justice sector — se FRA's rapport om børnevenligt retsvæsen: <http://fra.europa.eu/en/project/2012/children-and-justice/publications>.

Det er vigtigt at tage hensyn til den eventuelle kulturelle og familiemæssige baggrund af relevans for barnets tarv uden at gøre antagelser om barnets situation. Barnet og/eller værger bør altid have mulighed for at give yderligere oplysninger.

Dokumentation af barnets tarv

Når en asylembudsmand begynder at arbejde med et barns sag, er der en række spørgsmål, som vil forblive relevante i hele asylproceduren og efterfølgende, og som bør dokumenteres. Alle elementer i processen om barnets tarv bør analyseres og dokumenteres for at kunne foretage en konsekvent løbende vurdering. Alle relevante spørgsmål skal dokumenteres, f.eks. i det generelle sagsstyringsystem, relevante databaser, papirrapporter i sagen eller ved hjælp af elektroniske skabeloner og tjeklister.

Dette bør omfatte oplysninger om barnets familiesituation, forhold til den nuværende omsorgsperson, værge/repræsentant eller plejefamilie. For uledsagede og adskilte børn bør det indeholde begrundelserne for adskillelse fra familien, placering af familiemedlemmer, søskende eller slægtninge, overvejelser med hensyn til at komme i kontakt med familien og eventuelle oplysninger om Dublin, hvor det er relevant. Det bør klart angives, hvordan anbefalingen er opfyldt, hvor det betragtes som sikkert for barnet indledningsvist at genoptage kontakten med familien og tjener barnets tarv.

De anvendte oplysninger samt resultater og anbefalinger bør dokumenteres og rapporteres i overensstemmelse med reglerne om databeskyttelse⁽⁶⁴⁾ med henblik på henvisning og gennemførelse af anbefalingerne. Det skal bemærkes, at den ansvarlige embedsmand bør vurdere, om der bør gøres undtagelser med hensyn til forældrenes ret til at se dokumenter eller bestemte oplysninger om deres barn, afhængigt af barnets alder og den pågældende situation, dvs. vold, misbrug og andre problemer.

Med hensyn til gældende sikkerhedsforanstaltninger og garantier er det vigtigt at fremhæve sammenhængen mellem direktivet om asylprocedurer (omarbejdning) og direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning). Et aspekt ved at vurdere barnets tarv på en holistisk måde er, at når det sker på et tidligt tidspunkt, skal der både indsamles og dokumenteres oplysninger om og beviser for både proceduremæssige og modtagelsesmæssige behov.

Respekt for familiens enhed

I løbet af asylprocedurerne bør det sikres, at begrebet familiens enhed respekteres, medmindre hensynet til barnets trivsel eller sikkerhed indikerer andet. Barnet skal have mulighed for at give yderligere oplysninger om sin sag, f.eks. enhver ny kontakt med familiemedlemmer eller slægtninge eller den snarlige ankomst af familiemedlemmer eller slægtninge i en anden EU+-stat⁽⁶⁵⁾. Disse oplysninger bør vurderes på passende vis. I tilfælde af uledsagede børn skal tilknytninger (til familie) kontrolleres og vurderes med henblik på at identificere potentielle risici.

Så vidt muligt må søskende ikke skilles ad under hensyn til det pågældende barns tarv og navnlig til barnets alder og modenhed. Flytning af uledsagede børn fra ét indkvarteringssted til et andet skal begrænses til et minimum.

Vurdering af barnets ansøgning

Ved vurderingen af indholdet af ansøgningen om international beskyttelse skal der gives behørig opmærksomhed til de øgede risikofaktorer, som børn udsættes for, samt børnespecifikke former for forfølgelse eller alvorlig overlast⁽⁶⁶⁾ (f.eks. rekruttering af mindreårige til væbnede styrker, børnehandel, børneprostitution og/eller overtrædelser af børns specifikke rettigheder, skadelig traditionel praksis).

⁽⁶⁴⁾ Med fuld respekt for privatlivets fred og standarder for databeskyttelse og med streng håndhævelse af passende regler om indsamling, brug og opbevaring af og adgang til data.

⁽⁶⁵⁾ Se kravene til familieopsporing i artikel 24, stk. 3, i direktivet om modtagelsesforhold (omarbejdning).

⁽⁶⁶⁾ UNHCR: *Retningslinjer om international beskyttelse, nr. 8: Barns ansøgning om asyl i henhold til artikel 1, litra a), nr. 2, og artikel 1, litra f), i konventionen af 1951 og/eller 1967-protokollen om flygtnings retsstilling*. 22. december 2009, HCR/GIP/09/08.

Når muligheden for intern beskyttelse (anerkendelsesdirektivet (omarbejdning), betragtning 25 og 27, artikel 8) overvejes, bør barnets tarv indgå direkte i undersøgelsen.

Det er vigtigt at tage i betragtning, at børns tidsopfattelse adskiller sig fra voksnes med hensyn til tidligere oplevelser og eventuel manglende klarhed i deres historie. Dette kan have en stærk indvirkning på vurderingen af behovet for international beskyttelse.

I undersøgelsen af et uledsaget eller adskilt barns behov for beskyttelse kan det være nødvendigt at lægge større vægt på visse objektive faktorer ved undersøgelsen af velbegrundet frygt for forfølgelse og/eller den reelle risiko for alvorlig overlast. Tvivlen bør komme barnet til gode, når det undersøges, om uledsagede og adskilte børn har behov for international beskyttelse ⁽⁶⁷⁾.

Anbefalinger til barnets tarv

De kompetente myndigheder skal tage hensyn til de oplysninger, som er blevet indsamlet under samtaler med barnet og de ledsagende voksne og/eller familiemedlemmer, og alle relevante oplysninger i barnets sag.

At barnets tarv kommer i første række i alle skriftlige anbefalinger, bør **forklares** og **begrundes**. Ved enhver anbefaling bør det klart angives, hvordan man er nået frem til den. Der bør være klare standardprocedurer for, hvordan anbefalingerne gennemføres og af hvem, herunder bestemmelser for vurdering af gennemførelsen af disse anbefalinger, hvorved eventuelle nødvendige ændringer derefter kan indarbejdes i processen med barnets tarv. På nationalt plan vil forskellige aktører blive inddraget i gennemførelsen af forskellige anbefalinger.

Børnebeskyttelsesmyndigheden bør informere barnet om anbefalingen vedrørende barnets tarv særskilt fra beslutningen om dets ansøgning om international beskyttelse. Barnet skal endvidere have en forklaring på, hvad denne anbefaling betyder i praksis. Det bør være muligt at gennemgå eller revidere anbefalinger med hensyn til børn.

Retsmidler

Barnet og værgeren/repræsentanten bør få en forklaring på enhver **beslutning**, der påvirker barnet, herunder resultaterne, og en **forklaring på** de underliggende **grunde**.

Dette vil give mulighed for en meningsfuld udøvelse af barnets ret til retsmidler. Denne ret bør udøves i forhold til **denne klare juridiske argumentation**.

Lige adgang til domstolsprøvelse bør yderligere sikres ved at give barnet og/eller repræsentanten effektiv adgang til børnevenlige retssager^(*).

(*) Yderligere oplysninger om børnevenlige retssager findes i FRA: *Child-friendly justice — Perspectives and experiences of children involved in judicial proceedings as victims, witnesses or parties in nine EU Member States*. 2017.

Endnu ikke indførte sikkerhedsforanstaltninger

Når nogle af de ovennævnte sikkerhedsforanstaltninger ikke er på plads, skal behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse muligvis sættes i bero. Dette skal afvejes afhængigt af den manglende sikkerhedsforanstaltning. Det bør ikke resultere i målrettet og unødvendig forsinkelse af behandlingen. Når sikkerhedsforanstaltningen ligger inden for asylmyndighedens ansvarsområde, bør den ansvarlige officer henvise sagen internt. Når en anden myndighed eller udpeget part er ansvarlig for at sikre sikkerhedsforanstaltningen, vil asylmyndigheden koordinere med denne part for at sikre, at den manglende sikkerhedsforanstaltning er på plads. Denne henvisning skal dokumenteres i overensstemmelse hermed. Der bør være en klar fordeling af roller/ansvar.

(67) Separated Children in Europe Programme: *Statement of Good Practice*. 2010, s. 36.

3. Gennemførelse af barnets tarv i praksis

3.1. Samarbejde med børnebeskyttelsestjenester

Samarbejdet med børnebeskyttelsestjenester er bydende nødvendigt i hele proceduren. Børnebeskyttelsesmyndighederne skal informere asylmyndighederne, hvis et barn er i en skadelig situation. Generelt har asylmyndighederne i EU+-staterne ikke automatisk adgang til vurderingen af barnets tarv foretaget af børnebeskyttelsesmyndighederne. Af hensyn til fortroligheden og strenge dataregler deler børnebeskyttelses- og asylmyndigheder måske ikke data eller oplysninger. I nogle tilfælde er de nationale asylkontorer måske ikke engang klar over, om børnebeskyttelsesmyndighederne er involveret i et barns sag og omvendt.

Der er behov for at sikre, at de internationale beskyttelsessystemer kommunikerer med og er knyttet til de nationale børnebeskyttelsessystemer/henvisningsmekanismerne. Koordinerede protokoller og standardprocedurer bør udformes med inddragelse af statslige og ikkestatslige børnebeskyttelsesaktører, institutioner og tjenesteudbydere for at gøre denne tilknytning mere effektiv. For asylsøgende børn er inddragelsen af børnebeskyttelsestjenester i henvisningsmekanismer i øjeblikket begrænset og bør styrkes og sikres. Alle relevante interessenter på centralt og lokalt plan bør i det mindste mødes regelmæssigt, såfremt der ikke er indført et informationsdelingssystem. I enkelte tilfælde bør det være klart, hvilken myndighed der er ansvarlig for at udpege en værge/omsorgsperson, give vejledning, barnets trivsel og juridiske status, da der kan være beskyttelsesmæssige huller på grund af forskellige myndigheder, der tror, at andre er ansvarlige for visse aspekter af barnets sag.

Det anbefales, at asylmyndigheden for at sikre gennemførelsen af de i pkt. 3 nævnte sikkerhedsforanstaltninger bør koordinere og samarbejde med børnebeskyttelsesmyndigheder/værger/ andre relevante institutioner for at sikre, at de nødvendige oplysninger deles og er tilgængelige og anvendes til gavn for det enkelte barn. Dette bør ske under behørig hensyntagen til databeskyttelse/ fortrolighed. Barnet skal give sit samtykke til de oplysninger, der deles.

Sikring af adgang til andre rettigheder

De relevante myndigheder (modtagelsesmyndigheder, fagministerier, børnebeskyttelsesaktører) i de enkelte EU+-stater bør endvidere sikre, at barnet har adgang til **skolegang og uddannelse** i henhold til artikel 14 i direktivet om modtagelsesforhold (også artikel 28 i konventionen om barnets rettigheder), adgang til **sundhedspleje** i henhold til artikel 19 i direktivet om modtagelsesforhold (også artikel 24 i konventionen om barnets rettigheder) og korrekt **indkvartering**.

3.2. Indførelse af retssikkerhedsgarantier

Bemærk, at EU+-stater har en anden rækkefølge. Tabellen nedenfor viser ikke en sekvens, men snarere en fremgangsmåde. Den beskriver, hvordan man kan kontrollere, om de gældende garantier og sikkerhedsforanstaltninger med henblik på barnets tarv gennemføres, og hvad de ansvarlige embedsmænd skal gøre for at indføre sikkerhedsforanstaltningerne. Brugen af tjeklisten skal starte på et tidligt tidspunkt i asylproceduren.

Forskellige aktører kan arbejde sammen om tjeklisten som et levende dokument, der skal udfyldes af de respektive myndigheder, hvis ansvar det er at gennemføre visse aktiviteter. »Barnet har adgang til juridisk bistand« kan f.eks. bekræftes af barnets retlige repræsentant, og der kan indgå oplysninger med hensyn til juridiske rådgivningsmøder, som den juridiske repræsentant holder med barnet.

Proceduremæssige garantier og sikkerhedsforanstaltninger	Relaterede aktioner fra asylmyndigheden
Barnets sikkerhed er sikret gennem hele processen.	Kontrollér og bekræft, at barnet ikke står over for nogen helbredsmæssige nødsituationer og/eller alvorlige trusler mod dets sikkerhed og fysiske integritet under asylproceduren/på bopælen, herunder enhver form for vold, vanrøgt og udnyttelse.
Barnet har adgang til børnevenlige procedurer udført af kvalificerede og uddannede fagfolk.	Kontrollér og bekræft, at kun kvalificerede og korrekt uddannede embedsmænd er involveret i samtalen om og behandlingen af barnets sag.
Der er anvendt prioriteret undersøgelse.	Se på tidslinjen for barnets sag og sagsmappe, og sørg for, at den er behørigt prioriteret, at barnet er fritaget for grænseprocedurer og hurtige procedurer, hvor det er relevant, og at der er givet passende hvile- og bedringsperioder.
Barnet har adgang til en kvalificeret, uafhængig værge/ repræsentant.	Kontrollér, om der er udpeget en værge/repræsentant til barnet, og om denne har været involveret i alle faser af processen vedrørende barnet, herunder tilstedeværelse under samtalen. Som god praksis bør der indføres et system til at overvåge værgens/repræsentantens arbejde.
Barnet har adgang til juridisk bistand/rådgivning.	Kontrollér og bekræft, at barnet har haft og fortsat har rettidig adgang til juridisk rådgivning og vejledning. Timingen af dette er vigtig, dvs. tidlig juridisk rådgivning, tilstedeværelse under samtalen og rådgivning i forbindelse med klager.
Barnet har adgang til tolkning i hele processen.	Kontrollér og bekræft, at barnet har adgang til tolkning på et sprog, det forstår. Tolken skal være uddannet inden for tolkning for børn og bruge et børnevenligt sprog. Hvis tolken ikke er specielt trænet i at arbejde med børn, skal det sikres, at der er et tilstrækkeligt forberedende møde, så tolken kan forstå, hvilken type sprog der skal bruges, typen af spørgsmål, behovet for at bruge et enkelt sprog. Barnet har mulighed for at klage over problemer med kvaliteten eller neutraliteten af tolkning og oversættelse. Problemer med tolkningen registreres og overvåges. Kontrollér og bekræft, hvordan kommunikationen blev sikret forud for samtalen, og om samtaleordningerne er tilstrækkelige.
Barnet forstår og er blevet tilstrækkeligt og rettidigt informeret om asylprocessen på en alderssvarende måde og på et sprog, som barnet kan forstå.	Kontrollér og bekræft, at barnet har modtaget børnevenlige oplysninger om asylprocesser, og at oplysningerne er blevet præsenteret på en måde, der passer til barnets køn og kulturelle baggrund. Barnets forståelse er blevet kontrolleret. Det er blevet kontrolleret, om forklaringsmåden blev anset for at være egnet og børnevenlig. Barnet har mulighed for at stille spørgsmål. Barnet er blevet bedt om at forklare, hvad det har forstået, og om at bekræfte, rette eller supplere oplysningerne, hvor det er nødvendigt.
Barnets synspunkter er blevet hørt, og de er blevet vægtet i overensstemmelse med alder og modenhed.	Kontrollér og bekræft, at enhver samtale med barnet har omfattet spørgsmål om, hvordan barnet har det, og hvad barnet tænker om sin situation og de emner, der er blevet drøftet under samtalen. Barnets modenhed og den støtte, det måtte have, eller behovet for at udtrykke dets synspunkter bør undersøges og dokumenteres. Barnets synspunkter/ønsker med hensyn til at blive i landet, flytte til et andet land mv. og årsagerne til disse synspunkter/ønsker skal høres.
Barnets særlige behov og sårbarheder er identificeret og adresseret.	Kontrollér og bekræft, at der er foretaget en vurdering af særlige behov, og at der er stillet relevante spørgsmål under enhver samtale med barnet med henblik på at identificere og adressere eventuelle særlige behov, sårbarheder eller risici, herunder misbrug. Dette kunne f.eks. omfatte spørgsmål om barnets erfaringer derhjemme, under rejsen eller i lejren, sundhedsaspekter, forholdet til dets medfølgende familie og/eller omsorgsperson.

Proceduremæssige garantier og sikkerhedsforanstaltninger	Relaterede aktioner fra asylmyndigheden
For adskilte børn: Familiemæssig tilknytning til omsorgspersonen er blevet bekræftet (hvis relevant).	<p>Kontrollér og bekræft, at den familiemæssige tilknytning er kontrolleret og bekræftet gennem dokumentation og/eller relevante spørgsmål under en samtale eller andre anvendelige metoder i overensstemmelse med barnets tarv, og at resultaterne er blevet dokumenteret.</p> <p>Der kan være tilfælde, hvor det tjener det adskilte barns tarv ikke at blive overdraget til en voksen slægtning. I sådanne tilfælde sikres det, at barnet ikke overdrages til en voksen slægtning, når det ikke tjener barnets tarv.</p>
Ansøgningen om international beskyttelse vurderes i overensstemmelse med barnets tarv.	Tag højde for den indvirkning, som alder og potentielt traume og/eller psykologiske forhold har på hukommelsen og evnen til at give fuldstændige og sammenhængende oplysninger og dermed på vurderingen af troværdigheden under behandlingen.
OPLYSNINGER, DER SKAL INDSAMLES OG DOKUMENTERES ⁽⁶⁸⁾	
Der er indsamlet personlige og relevante oplysninger.	<p>Sørg for, at barnets personlige oplysninger er blevet indsamlet, herunder spørgsmål om identitet og sundhed, på en børnevenlig og ikkepåtrængende måde. Bemærk, at der gælder strenge regler om privatlivets fred.</p> <p>Dokumentér barnets uddannelsesnivea og interesse for at fortsætte sin uddannelse ⁽⁶⁹⁾. Dokumentér eventuelle yderligere oplysninger, der kan hjælpe med at vurdere barnets tarv.</p>
For ledsagede børn: Der er indsamlet familieoplysninger.	Kontrollér og bekræft, at der er anmodet om placeringen af familiemedlemmer og slægtninge og familiens historie, og at disse oplysninger er blevet indsamlet.
For uledsagede og adskilte børn: sidst kendte kontakt til familiemedlemmer, kontaktoplysninger og grunde til adskillelsen fra familien registreret.	Kontrollér og bekræft, at sidst kendte kontakt med familiemedlemmer, kontaktoplysninger og grunde til adskillelsen fra familien er blevet indsamlet og registreret. Kontrollér og bekræft, at der er anmodet om oplysninger om, hvordan barnet blev adskilt, og at disse oplysninger er registreret, herunder også eventuelle familiemedlemmers planer om at rejse til Europa og deres bestemmelsessted(er). Familiemedlemmer bor måske allerede i et andet EU-land.
Opsporing af familie er påbegyndt så hurtigt som muligt, hvis det er relevant.	Kontrollér og bekræft, at det er blevet vurderet, om opsporing af familie tjener barnets tarv og er sikkert for barnet og de berørte familiemedlemmer, og kontrollér og bekræft i så fald, at der er iværksat opsporing af familien af den myndighed, der er ansvarlig for opsporing af familie.
Overvej at genoptage kontakten med familie og/eller familiesammenføring.	Bekræft eller vurder, om det tjener barnets tarv at følge opsporingen af familien, genoptage kontakten, og/eller om familiesammenføring tjener barnets tarv.
Aldersvurdering er foretaget sikkert for barnet, og kun når det er nødvendigt.	<p>Hvis der er anbefalet aldersvurdering, kontrolleres og bekræftes det, om aldersvurderingen tjener barnets tarv og er formelt begrundet. Det skal fremgå tydeligt, hvorfor det er nødvendigt, og hvilken metode der tjener barnets tarv med hensyn til sundhed og værdighed. Dette afhænger af barnets særlige situation og hænger sammen med barnets særlige behov og/eller de specifikke proceduremæssige krav. Plejeordninger spiller også en rolle ⁽⁷⁰⁾.</p> <p>Hvis der allerede er foretaget aldersvurdering, kontrolleres og bekræftes det, at dette foregik/foregår på en tværfaglig måde og på den mindst muligt indgribende måde, og at det hele tiden er sket med øje for barnets tarv. Eventuelle oplysninger indsamlet under en aldersvurdering bør indgå i sagen og tages i betragtning i overensstemmelse hermed.</p>
Der er indsamlet oplysninger om barnets sociale netværk.	For at sikre barnets sikkerhed kontrolleres det, om der er indsamlet oplysninger om barnets forbindelser, herunder sociale netværk og forbindelser til samfundet i asyllandet.

⁽⁶⁸⁾ Angiv, hvad der skal være i en sagsakt/elektronisk fil forud for den personlige samtale.

⁽⁶⁹⁾ Skal deles med omsorgsperson/værge/repræsentant med henblik på behandling eller skolegang.

⁽⁷⁰⁾ Yderligere oplysninger findes i EASO: *Practical Guide on age assessment*. 2018.

Proceduremæssige garantier og sikkerhedsforanstaltninger	Relaterede aktioner fra asylmyndigheden
Der er indsamlet input fra eksperter (rapporter mv.).	Sørg for, at de krævede ekspertrapporter er medtaget (lægejournaler, sårbarhedsrapporter, politirapporter mv.). Kontrollér og bekræft, hvis det er tilgængeligt, at der blev/bliver taget behørigt hensyn til beviser for traumer og/eller psykologiske forhold, dvs. PTSD.
Særlige bekymringer (dvs. misbrug, menneskehandel) er blevet identificeret og dokumenteret.	Sørg for, at afdækkede bekymringer (herunder misbrug, traumer, vold, særlige behov/sårbarhed, helbredsproblemer mv.) er blevet indsamlet, dokumenteret og kommunikeret til andre ansvarlige nationale myndigheder, der beskytter barnets rettigheder. Dette omfatter bekymringer om eller tegn på, at barnet er i høj risiko for eller offer for menneskehandel, at barnet har en historie med misbrug, vanrøgt eller vold, og enhver kendt placering for gerningsmændene. Medtag helbredsproblemer, der kræver særlig lægebehandling, psykosocial eller psykisk sundhedspleje.
Resultater er blevet dokumenteret, begrundet og leveret.	Sørg for, at barnet har fået udleveret en skriftlig, begrundet asylafgørelse (der bl.a. forklarer, hvordan barnets tarv er kommet i første række), der forklares mundtligt på en alderssvarende måde og på et sprog, som barnet kan forstå.

3.3. Barnets individuelle omstændigheder

Barnets situation bør vurderes individuelt under hensyntagen til det pågældende barns særlige omstændigheder. Sådanne omstændigheder omfatter (ikkeudtømmende) faktorer som barnets kulturelle baggrund og erfaringer, alder og modenhed, køn, kønsidentitet og/eller seksuel orientering, uddannelsesniveau og enhver mulig sårbarhed, herunder fysiske og psykiske sundhedsspørgsmål og traumer ⁽⁷¹⁾. Enhver eksisterende rapport om barnet, såsom lægejournaler, sårbarhedsvurderinger eller andre til enhver tid tilgængelige dokumenter under processen skal dokumenteres og tillægges passende vægt.

3.4. Potentielt øgede risici og sårbarheder

Det er vigtigt at undersøge og vurdere potentielle risici, herunder skjulte risici, som barnet kan komme ud for. Disse risici bør registreres med angivelse af de specifikke problemer, der er blevet afdækket. Som eksempler kan nævnes situationer, hvor barnet:

- har oplevet eller sandsynligvis vil opleve misbrug eller vold
- er offer for menneskehandel
- har særlige behov — medicinske eller psykologiske — eller andre sårbarheder
- ikke er egnet til at rejse
- har planer om at stikke af eller er i risiko for at flygte
- andre bekymringer rejst af barnet eller af en anden person eller bemærket/dokumenteret under samtalerne eller i ekspertrapporterne.

Disse risici bør være tydeligt detaljerede, og der bør indgå en plan om at tage hånd om bekymringer med både kort- og langsigtede løsninger, som følges op af børnebeskyttelsesmyndigheder. Såfremt der afdækkes sårbarheder eller risici for barnet, skal værgen/repræsentanten informeres/høres.

Når der er afdækket risici eller sårbarheder, skal det vurderes, om barnet har behov for særlige proceduremæssige garantier, og om det skal henvises med henblik på støtte og/eller yderligere vurdering i asylmyndigheden eller til en anden tjenesteudbyder eller myndighed, som f.eks. modtagelses- eller børnebeskyttelsesmyndigheden, for at sikre barnets **sikkerhed og trivsel**. En sådan

⁽⁷¹⁾ Se elementer vedrørende barnets tarv, som findes i Komitéen for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række (art. 3, stk. 1)*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, s. 13 og fremefter.

henvisning kan være til en faglig konsultation eller juridisk rådgivning. Et eksempel er henvisning af ofre for børnehandel til passende henvisningsmekanismer, der sikrer formidling af international beskyttelse og systemer til bekæmpelse af menneskehandel.

Med hensyn til særlige behov bør der efter behov foretages en henvisning til bistand, f.eks. til medicinsk eller psykologisk pleje og støtte eller materiel bistand, dvs. til børn med handicap. Der bør ikke medtages nogen konklusioner om barnets eller ledsagende ansøgers helbredsdiagnose, medmindre der er vedlagt en lægejournal.

Det kan være nødvendigt med yderligere ekspertvurdering (medicinsk, juridisk) for at sikre gennemførelsen af særlige proceduremæssige garantier i hele asylproceduren. Ekspertvurderinger af vold/misbrug kan f.eks. understøtte tilvejebringelsen af særlig bistand til at håndtere traumer forårsaget deraf. Det kan f.eks. omfatte at bede om hjælp fra læger eller andre eksperter. Hertil kan der også være behov for samtykke fra barnet og/eller værgeren/repræsentanten. Ved alle foranstaltninger bør det sikres, at det tjener barnets tarv at træffe dem, og at asylproceduren ikke forlænges unødigt.

3.5. Forskellige proceduremæssige veje

Barnets tarv bør vurderes, når der anvendes forskellige procedurer i et barns sag. Hvor det er nødvendigt, bør der koordineres med andre relevante myndigheder.

Dublinforordningen

Dublin III-forordningen indeholder sikkerhedsforanstaltninger for uledsagede børn, når det overvejes, om en overførsel til en anden medlemsstat vil tjene barnets tarv. Vurderingen af barnets tarv i henhold til Dublin III-forordningen bør omfatte alle relevante elementer af barnets tarv og den vægt, der tillægges de enkelte elementer i forhold til deres indbyrdes afhængighed. I artikel 6, stk. 3, i Dublin III-forordning specificeres det — dog uden at være en udtømmende liste — at følgende elementer bør tages i betragtning: mulighederne for familiesammenføring, barnets trivsel og sociale udvikling, sikkerhedshensyn, navnlig hvis der er risiko for, at barnet er offer for menneskehandel, samt barnets egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed, herunder barnets baggrund.

Barnets tarv er et væsentligt hensyn for alle handlinger i henhold til Dublin III-forordningen.

Fremskyndet procedure og grænseprocedure

Desuden bør barnets tarv komme i første række, når der træffes beslutninger i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, andet afsnit, i direktivet om asylprocedurer (omarbejdning). Asylmyndigheder må ikke anvende eller ophøre med at anvende fremskyndede procedurer eller grænseprocedurer, når der ikke kan ydes passende støtte til ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier (såsom uledsagede eller adskilte børn) inden for rammerne af sådanne procedurer.

I henhold til artikel 25, stk. 6, litra b), i direktivet om asylprocedurer (omarbejdning) må fremskyndede procedurer eller grænseprocedurer **kun anvendes** på uledsagede børn, hvis:

- ansøgeren kommer fra et sikkert oprindelsesland
- ansøgeren har indgivet en fornyet ansøgning (som ikke afvises)
- ansøgeren kan betragtes som en fare for national sikkerhed eller den offentlige orden
- begrebet »sikkert tredjeland« gælder (kun grænseprocedure)
- ansøgeren har fremlagt falske dokumenter (kun grænseprocedure)
- ansøgeren har i ond tro tilintetgjort eller bortskaffet et identitets- eller rejsedokument (kun grænseprocedure).

De to sidste grunde gælder kun i enkelte tilfælde, hvor der er alvorlig grund til at formode, at ansøgeren forsøger at skjule relevante elementer, som sandsynligvis vil føre til en negativ beslutning, forudsat at der blev givet fuld mulighed for at påvise søgsmålsgrund.

Ved gennemførelsen af sikkert oprindelsesland og sikkert tredjeland som begreb skal medlemsstaterne tage hensyn til de individuelle/særlige omstændigheder, som omfatter fritagelse af uledsagede børn fra deres ansøgning, hvor det er relevant. Begreberne grænseprocedure og fremskyndet procedure skal ikke tjene barnets tarv. I både grænseprocedurer og fremskyndede procedurer er mulighederne for at indhente tilstrækkelige oplysninger om rådgivning samt tid til at forberede barnets sag mere begrænsede.

Mange børn er forpligtet til at fremlægge falske dokumenter eller ødelægge deres dokumenter, fordi de frygter negative konsekvenser eller tvinges til at gøre det af smuglere eller andre voksne. Hvis disse tidligere kriterier ikke fortolkes i overensstemmelse med barnets tarv, kan de føre til, at sårbare, uledsagede eller adskilte børn bliver kanaliseret til procedurer, hvor deres ret til oplysninger, rådgivning og tid til at forberede deres sag er begrænset, hvilket potentielt kan forårsage beskyttelsesrisici.

Andre proceduremæssige veje

I situationer, hvor der kan være andre proceduremæssige veje og retlig status end ansøgninger om international beskyttelse, der kan tjene barnets tarv, bør der anbefales passende løsninger i samordning med de relevante myndigheder og med deltagelse af barnets værge/repræsentant i henhold til national lovgivning og praksis. Sådanne løsninger kan omfatte henvisning af barnet til særlige procedurer for eksempelvis ofre for menneskehandel eller statsløse personer eller forfølge mere end én juridisk vej på samme tid.

3.6. Udpegelse af slægtning/voksen ledsager som omsorgsperson/værge

Det **adskilte barns** omsorgsperson/værge ⁽⁷²⁾ spiller en vigtig rolle i forhold til at støtte processen med barnets tarv. Når barnet høres om dets syn på et konkret forhold, anbefales det også at høre de ledsagende voksnes synspunkter, især hvor de er blevet udpeget som omsorgsperson/værge.

Et uledsaget barns uafhængige værge udpeget af den relevante nationale myndighed eller domstol bør også gives andre muligheder for at udtrykke sine synspunkter med hensyn til barnets tarv.

Forholdet mellem det adskilte barn og omsorgspersonen skal også vurderes som en del af en afvejning af de elementer, der indgår i barnets tarv. Sidstnævnte scenarie henviser primært til adskilte børn, hvor den ledsagende voksen er en slægtning, og denne kan blive udnævnt som omsorgsperson/værge. En samtale med slægtningen eller den ledsagende voksne person skal gennemføres for at afklare spørgsmål i forbindelse med værgemål og/eller omsorgsordninger. Forholdet mellem slægtningen og den ledsagende voksne person bør også vurderes, inden omsorgspersonen/værgen udpeges. Forholdet mellem barnet og omsorgspersonens familiemedlemmer bør også vurderes af børnebeskyttelsesmyndighederne, og resultatet skal tages i betragtning.

Eventuelle betænkeligheder med hensyn til omsorgsordninger/repræsentation bør undersøges yderligere, før der formuleres en anbefaling om barnets tarv. I tilfælde af bekymringer om forholdet bør det overvejes, om omsorgspersonens/værgens tilstedeværelse under barnets personlige samtale er nødvendig, eller om det i stedet f.eks. skal være advokaten, der er til stede. Når den ansvarlige embedsmand bliver opmærksom på, at barnet ikke får passende omsorg eller oplever vanskeligheder med den aktuelle omsorgsperson, bør denne gøre opmærksom på disse problemer og indberette dem til de kompetente myndigheder, herunder børnebeskyttelsesaktører.

⁽⁷²⁾ En fysisk person fra barnets nærmeste omgangskreds/slægtning.

4. Sårbarhed og risikoindikatorer for børn

Børn, der ansøger om international beskyttelse, er i en særlig sårbar situation. Det er meget vigtigt, at de ansvarlige embedsmænd kan afdække eventuelle indikatorer for yderligere sårbarheder og særlige behov og er parat til at handle i forbindelse med dem. Dette kan bl.a. være, at barnet er offer for menneskehandel eller risikerer at blive udsat for det eller er blevet udsat for andre alvorlige former for psykologisk, fysisk eller seksuel og kønsbestemt vold, herunder mutilering af kvindelige kønsorganer/ omskæring, tvangsægteskaber og tidlige ægteskaber, fysisk og psykisk skade og andre former for misbrug eller udnyttelse, børn som forsørgere, statsløse børn, unge forældre, børn, der har været en del af væbnede grupper, børn, der lider af alvorlige sygdomme, børn med psykiske problemer mv.

Faktorer, der sætter børn i en situation med øget risiko, kan omfatte både risici med hensyn til generel miljøbeskyttelse og risici, der følger af individuelle forhold, idet der tages hensyn til de kumulative virkninger af at blive udsat for flere risikofaktorer [...] ⁽⁷³⁾.

Når der identificeres en sådan risiko, spiller den myndighed, der behandler ansøgningen om international beskyttelse, en meget vigtig rolle med hensyn til at henvise barnet til specialiserede institutioner/organisationer for relevante interventioner og støtte, især hvor dette ikke gøres af repræsentanten/værgeren. Asylmyndigheden har ansvaret for at finde de børn, der er i risikozonen, i samarbejde med børnebeskyttelsesmyndighederne, men også for at sikre inddragelse af en specialist. Asylmyndighederne bør særskilt undersøge børns risikoindikatorer og erfaringer som elementer, der bidrager til substansen i en asylansøgning (f.eks. børnespecifik forfølgelse, se ovenfor i vurderingen af barnets ansøgning).

NB: Børn, der forsvinder, bliver mere sårbare. Risikoen for, at barnet forsvinder/bliver væk fra dets bolig af en eller anden grund, herunder forsøger at krydse grænsen til en anden EU+-stat, bør vurderes. Risikoen kan mindskes ved at give barnet korrekte oplysninger om asylprocedurerne og de forventede tidsfrister, hvilket giver barnet klare, forståelige og alderssvarende oplysninger regelmæssigt, navnlig om de konsekvenser og risici, der er forbundet med at forsøge at rejse til en anden EU+-stat uregelmæssigt, enten alene eller med støtte fra kriminelle netværk eller smuglere. Prioritering af sagen er en anden måde at afbøde denne risiko på.

Børn ledsaget af forældre

I asylprocedurer er uledsagede og adskilte børn lette at genkende som værende i risikozonen, men børn, der ledsages af deres forældre, kan også være i risikozonen. Disse risici har en tendens til let at blive nedtonet eller overset. Et barns behov bør imødekommes straks, uafhængigt af, om barnet er registreret som værende afhængigt af dets forældre. I tilfælde, hvor hensynet til barnets og forældrenes tarv er modstridende, bliver nogle af de sikkerhedsforanstaltninger, der er beskrevet tidligere, såsom adgang til en uafhængig værge (i tilfælde af forældremyndighedsspørgsmål), juridisk rådgivning og en juridisk rådgiver, særlig relevant for det ledsagede barn. Den nationale asylmyndighed skal sammen med børnebeskyttelsesaktører vurdere, om barnet skal deltage i en samtale, hvor der er en juridisk repræsentant til stede i stedet for barnets forældre, om forældrene skal have adgang til barnets sagsakter, som indeholder fortrolige oplysninger, og om barnet og forældrene skal have særskilte afgørelser på deres ansøgninger om international beskyttelse. Det er af største betydning, at barnets udtalelser ikke anvendes mod barnet i forbindelse med behandlingen af dets ansøgning om international beskyttelse, eller når man behandler dets forældres sag. Barnet bør informeres og forsikres om dette under samtalen. Der bør også udvises forsigtighed med at anvende barnets udtalelser mod forældrene.

⁽⁷³⁾ UNHCR: *Conclusion on Children at Risk no. 107*. A/AC.96/10485, oktober 2007.

Eksempel på praksis

DK anbefaler, at asylmyndighederne er meget forsigtige, når de bruger et barns udtalelser i forældrenes sag, hvis det vil påvirke deres sag negativt, især hvis de risikerer at sætte barnet i en situation, hvor barnet kan blive udsat for repressalier fra forældrenes side.

De danske myndigheder mener imidlertid, at barnets egne udtalelser kan anvendes i barnets egen sag, afhængigt af barnets alder og modenhed og afhængigt af de omstændigheder, hvorunder udtalelserne er givet.

Samlet set bør den nationale asylmyndighed sikre, at barnet i sådanne tilfælde ikke sættes i en situation, der kan skade det. Afhængigt af omstændighederne skal fortrolige oplysninger ikke videregives til forældrene uden barnets samtykke. Når der registreres tegn på misbrug, vanrøgt og/eller udnyttelse, skal den ansvarlige embedsmand sikre, at de relevante myndigheder er underrettet herom, og at barnet får hjælp og pleje.

Adskilte børn

Adskilte børn er sårbare over for forskellige risici, der påvirker deres liv, overlevelse og udvikling, og der skal træffes visse foranstaltninger for at beskytte børn mod disse risici ⁽⁷⁴⁾.

Adskilte børn kan være udsat for særlige risici, der medfører, at de bliver ofre for misbrug fra den medfølgende voksen eller andre aktører. Dette er især tilfældet, hvor den voksne ikke er i stand til effektivt at yde omsorg for barnet eller måske misbruger eller vanrøgt barnet. Det er især vigtigt at kontrollere forbindelser og tilknytninger mellem barnet og den voksne for at sikre, at forholdet tjener barnets tarv. Mulige konsekvenser af situationer med menneskehandel og/eller smugling for barnets tarv bør vurderes omhyggeligt. Samtidig kan det, at barnet ikke har mulighed for kontakt med den medfølgende voksen, der kan være barnets eneste tillidsperson under fordrivelsen, være skadeligt for barnet. Derfor skal alle relevante elementer overvejes nøje i overensstemmelse med barnets tarv. For ofre for børnehandel kan adskillelse fra forældrene enten være resultatet af eller en risikofaktor ved at blive handlet ⁽⁷⁵⁾. Dette er vigtigt i forhold til sikkerhedshensyn, når der er risiko for, at barnet bliver handlet.

Gifte børn

Børneægteskaber opstår, når den ene eller begge ægtefæller er under 18 år. Selv om dette fænomen kan påvirke både piger og drenge, er konsekvenserne størst for førstnævnte. Et gift barn kan have en meget ældre ægtefælle. I sådanne tilfælde er pigerne generelt mere sårbare. Gifte piger bliver ofte gravide, mens de stadig er unge, og de risikerer derfor at opleve farlige komplikationer i forbindelse med graviditet og fødsel. Både gifte piger og drenge kan blive udsat for at pådrage sig seksuelt overførte sygdomme, herunder hiv, og de kan opleve vold fra partneren.

Komiteén for Barnets Rettigheder anbefaler at fastsætte minimumsalderen for ægteskab med og uden forældrenes samtykke til 18 år for både piger og drenge ⁽⁷⁶⁾.

Europarådet opfordrer medlemsstaterne til at »fastsætte eller hæve den lovbestemte alder for ægteskab for kvinder og mænd til minimum 18 år« og opfordrer dem endvidere til at »afholde sig fra at anerkende tvangsægteskaber og børneægteskaber indgået i udlandet, medmindre anerkendelsen

⁽⁷⁴⁾ Komiteén for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 6 (2005) om behandling af uledsagede børn og børn, der er blevet adskilt fra deres familier*. 1. september 2005, CRC/GC/2005/6, punkt 23-24.

⁽⁷⁵⁾ FRA: *Handbook on Guardianship systems for children deprived of parental care in the European Union — with a particular focus on their role in responding to child trafficking*. Oktober 2015.

⁽⁷⁶⁾ Komiteén for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 4 (2003) om unges helbred og udvikling inden for rammerne af konventionen om barnets rettigheder*. 1. juli 2003, CRC/GC/2003/4.

tjener ofrenes tarv med hensyn til virkningerne af ægteskabet, især med henblik på at sikre rettigheder, som de ikke kan gøre krav på på anden måde«⁽⁷⁷⁾.

Giftede børn bør nyde godt af de rettigheder og særlige procedurmæssige garantier, der findes i EU's asylregler. Ifølge en kortlægning foretaget af FRA falder minimumsalderen for ægteskab i alle medlemsstater sammen med myndighedsalderen og er fastsat til 18 år — med undtagelse af **Skotland**, hvor minimumsalderen for ægteskab er 16 år, hvilket også er myndighedsalderen. De fleste nationale love giver mulighed for at gifte sig inden myndighedsalderen med samtykke fra forældrene og/eller en juridisk eller administrativ myndighed. Kun i **DE, DK, NL** og **SE** (samt i **PL**, men kun med hensyn til mænd) er der ingen mulighed for at gifte sig, hvis man er under 18 år⁽⁷⁸⁾. Ifølge svarene på EASO's 2017-spørgeskema⁽⁷⁹⁾ betragtes gifte børn som uledsagede i **AT, BE, CH, CY, DE, EL, FI, LT, NL, NO, PL, SE** og **SK**. I **EE, ES** og **SI** er dette tilfældet, hvis de er under henholdsvis 15 eller 16 år.

Definitionen i asylreglerne af et uledsaget barn udelukker ikke udtrykkeligt gifte børn⁽⁸⁰⁾. Derfor bør det gifte barn, medmindre den pågældende lovgivning eller praksis i EU+-staten anerkender ægteskabet, betragtes som uledsaget og drage fordel af de særlige procedurmæssige garantier, der er til rådighed for uledsagede børn i henhold til direktivet om asylprocedurer (omarbejdning), eller ledsaget, hvis barnet er ledsaget af forældre/værge. I de medlemsstater, hvor den seksuelle lavalder stemmer overens med oprindelseslandet, men ikke selve medlemsstaten, bør der indføres særlige sikkerhedsforanstaltninger.

I alderskategorien fra 15 til 18 år varierer medlemsstaternes love og/eller praksis med hensyn til at anerkende en voksen ægtefælle som værende ansvarlig for en mindreårig ægtefælle. I de fleste medlemsstater er børneægteskaber ikke tilladt/anerkendt ved lov/praksis. Hvis den mindreårige ægtefælle kun rejser med den voksne ægtefælle og ikke er ledsaget af sine forældre/sin vejleder, bør det gifte barn betragtes som »uledsaget«.

Når det gifte barns tarv kommer i første række⁽⁸¹⁾ i asylprocedurer, skal forholdet mellem barnet og ægtefællen overvejes nøje. Det betyder bl.a., at barnet skal høres om karakteren af ægteskabet, hvordan det ønsker at fortsætte, om det ønsker at bo hos sin ægtefælle eller ønsker at blive adskilt.

Da et barn ikke kan give samtykke til et ægteskab, bør det være en socialarbejder og/eller børnebeskyttelsesmyndighederne, som skal bestemme, om barnet skal blive hos en voksen ægtefælle under hensyntagen til barnets beskyttelse og med inddragelse af bl.a. alle elementer af barnets tarv — især sikkerhedshensyn.

Det er vigtigt at overveje, om parret har børn, og hvis det er tilfældet, retten til familiens enhed, og om der kan være yderligere beskyttelsesmæssige hensyn at tage over for disse børn. Det gifte barns egne børns tarv bør også vurderes hver for sig.

Når det er fastslået, at det tjener barnets tarv, og kun i et sådant tilfælde, kan det overvejes, om barnet og ægtefællen bør vurderes i samme sag.

Når et barn også er forælder, skal der indføres yderligere beskyttelsesforanstaltninger og garantier. Især skal princippet om barnets tarv tages i betragtning for begge børn.

I en situation, hvor barnet er adskilt fra sine forældre/værge, bør EU+-staternes myndigheder sikre, at ægtefællen ikke udpeges som barnets værge.

Der kræves tæt inddragelse af børnebeskyttelsesmyndigheder og andre relevante myndigheder i EU+-staterne for at sikre beskyttelsen af det gifte barn under hele proceduren.

⁽⁷⁷⁾ Europarådets parlamentariske forsamling [resolution 1468 \(2005\) om tvangsægteskaber og børneægteskaber](#), 5. oktober 2005.

⁽⁷⁸⁾ FRA: [Mapping minimum age requirements with respect to the rights of the child in the EU: Marriage with consent of a public authority and/or public figure](#). 2017.

⁽⁷⁹⁾ Præsenteret under EASO's årlige konference om børn i december 2017.

⁽⁸⁰⁾ Artikel 2, stk. 1, i anerkendelsesdirektivet (omarbejdning).

⁽⁸¹⁾ Yderligere oplysninger om minimumsalderen for gifte børn, og hvordan medlemsstaternes lovgivning regulerer den, findes i FRA: [Mapping minimum age requirements with respect to the rights of the child in the EU: Marriage with consent of a public authority and/or public figure](#). 2017.

Ovennævnte problemer kan påvirke modtageordninger og modtagelses-/indkvarteringsstandarder. Dette ligger dog stadig uden for anvendelsesområdet for denne praktiske vejledning ⁽⁸²⁾.

Ofre for børnehandel

Myndighederne skal være opmærksomme på mulige risici for handel med barnet. Sikkerhedshensyn bør tages i betragtning, når der skal foretages en afvejning af de forskellige elementer af barnets tarv og risikoen for, at menneskehandlere optræder som/foregiver at være ledsagende voksne. Begrænset identifikation, utilstrækkelig adgang til oplysninger om ofres rettigheder og ineffektive henvisningsmekanismer på nationalt og tværnationalt plan ⁽⁸³⁾ er fortsat til hinder for, at ofre for menneskehandel kan udnytte de rettigheder, de har krav på ⁽⁸⁴⁾. Det er afgørende at sikre, at de internationale beskyttelsessystemer kommunikerer med og er knyttet til systemerne til bekæmpelse af menneskehandel og de nationale henvisningsmekanismer ⁽⁸⁵⁾. Koordinerede protokoller og standardprocedurer bør udformes med inddragelse af forskellige uddannede aktører og institutioner for at gøre denne tilknytning mere effektiv ⁽⁸⁶⁾. For ofre for børnehandel bør inddragelsen af børnebeskyttelsestjenester i henvisningsmekanismer sikres. I øjeblikket er dette dog stadig begrænset ⁽⁸⁷⁾.

EASO's værktøj til identifikation af personer med særlige behov (ipsn.easo.europa.eu) indeholder værdifulde oplysninger om identifikation af ofre for menneskehandel.

EASO's undervisningsmodul om køn, seksuel orientering og kønsidentitet indeholder et underafsnit om menneskehandel.

I 2017 blev der udviklet og lanceret et specifikt modul om menneskehandel. Yderligere information kan findes på: easo.europa.eu/training

Se også Europa-Kommissionen: [Guidelines for the identification of victims of trafficking in human beings, Especially for Consular Services and Border Guards, 2013](#).

For børn, der er blevet udpeget som ofre for menneskehandel, bør den nationale henvisningsmekanisme ⁽⁸⁸⁾ eller en lignende struktur/mekanisme finde anvendelse. Den ansvarlige embedsmand (der hører værgeren) skal passe på sagsakterne, vurdere behovet for international beskyttelse og henvise barnets sag til eksisterende specifikke procedurer for ofre for menneskehandel. Asylembudsmanden bør være opmærksom på de juridiske muligheder, og om barnet kan fortsætte samtidig i begge procedurer. Dette afhænger også af nationale juridiske rammer og praksis.

Helt konkret bør enhver indikation af, at barnet er blevet handlet eller har en risiko for dette i fremtiden, og enhver fortsat kontakt med menneskehandelsnetværk eller andre kriminelle netværk eller personer, der har misbrugt barnet, dokumenteres. Det gælder, uanset om det er sket i oprindelseslandet eller under rejser i transitlande. Der bør træffes opfølgingsforanstaltninger efter behov.

⁽⁸²⁾ Se EASO: *Guidance on reception conditions: operational standards and indicators*, September 2016.

⁽⁸³⁾ IOM lancerede en online platform med en tværnational henvisningsmekanismemodul (TRM), som er resultatet af det EU-finansierede tværnationalt handlingsprojekt (TACT) og er udviklet som et produkt af EU-strategien til udryddelse af menneskehandel 2012-2016, som er tilgængelig på: https://ec.europa.eu/anti-trafficking/eu-projects-and-funding/transnational-action_en. Som et produkt af EU-strategien 2012-2016 har Kommissionen finansieret et projekt om en model for tværnational henvisning, som findes på: https://ec.europa.eu/anti-trafficking/eu-policy/transnational-referral-mechanism-model-%E2%80%93-trm_en.

⁽⁸⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: *Rapportering om opfølgningen på EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel og fastlæggelse af yderligere konkrete tiltag*. COM(2017) 728 final af 4. december 2017 (opfølgende rapport).

⁽⁸⁵⁾ Kommissionens *statusrapport*, COM(2016) 267 final; Europols *situationsrapport om menneskehandel*, 765175(2016); Kommissionens *opfølgingsrapport*, COM(2017) 728 final.

⁽⁸⁶⁾ Kommissionens tjenestegrenes *ledsagende statusrapport*, SWD(2016) 159 final.

⁽⁸⁷⁾ Kommissionen anfører i sin *statusrapport* COM(2016) 267 final, at en integreret tilgang til børnebeskyttelse bør være baseret på standarderne i konventionen om barnets rettigheder, herunder barnets tarv og styrkelse af værgesystemerne. FRA's *Handbook on guardianship systems for children deprived of parental care* fra 2014 fokuserer på ofre for børnehandel. Med særlig henvisning til værger fokuserer FRA i sin håndbog på ofre for børnehandel.

⁽⁸⁸⁾ Den nationale henvisningsmekanisme er en proces til identifikation og støtte til ofre, som er udformet med henblik på at gøre det lettere for de agenturer, som er involveret i menneskehandelssager, at samarbejde og gøre det muligt at udveksle oplysninger mellem politi, grænsepoliti, asylsagsbehandlere, andre relevante myndigheder og ikkestatslige organisationer om potentielle ofre og yde støtte.

Børn, som er ofre for menneskehandel, skal ikke opfattes eller behandles som kriminelle. Det skal prioriteres at beskytte og hjælpe dem og give dem genoprejsning. Som led i deres beskyttelse bør der også tages højde for kønsspecifikke risici, graviditet og andre sårbarheder. Menneskehandel er en forbrydelse, der har en stærk kønsmæssig slagside, idet menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse fortsat er den fremherskende form, og ofrene er overvejende kvinder og piger ⁽⁸⁹⁾.

Andre typer sårbarhedsvurderinger

Ofte er der gennemført en sårbarhedsvurdering med henblik på at anvende særlige proceduremæssige eller modtagelsesmæssige garantier eller kanalisere barnet til den mest hensigtsmæssige procedure ⁽⁹⁰⁾. Hvis dette er tilfældet, bør resultaterne indarbejdes i analysen og tildeles passende vægt i processen med at afbalancere de elementer, der er relevante for barnets tarv.

En sårbarheds- eller risikoindikator kan resultere i et behov for enten at prioritere barnets sag eller udskyde vurderingen af sagen. Specialister i menneskehandel, mutilering af kvindelige kønsorganer/ omskæring eller andre emner kan kræve, at der fokuseres yderligere på dette under asylprocedurer. Opfølgende handlinger og henvisninger kan være nødvendige og bør dokumenteres. Barnets beskyttelse skal sikres, og de relevante myndigheder (asyl, modtagelse, børnebeskyttelse, politi med pligt til at indberette skade og alle andre myndigheder) bør etablere koordineringsmekanismer, der giver mulighed for udveksling af relevante oplysninger om barnet. Koordineringsmekanismerne bør overholde reglerne om privatlivets fred, angive behovet for henvisning og den måde, hvorpå sagen henvises til den mest relevante myndighed.

EASO's værktøj til identifikation af personer med særlige behov (IPSN)

For at støtte medlemsstaterne i deres identifikation og vurdering af særlige behov med hensyn til proceduremæssige garantier og modtagelsesgarantier har EASO udviklet et webbaseret interaktivt værktøj, som er offentligt tilgængeligt på en række EU-sprog.

IPSN-værktøjet er et intuitivt, praktisk værktøj, der skal støtte en hurtig og løbende identifikation af individuelle særlige behov uden krav om specialviden. Det benytter sig af en række indikatorer, som er knyttet til forskellige kategorier af personer med potentielle særlige behov.

Når en bruger har genereret de relevante oplysninger, kan denne vælge at udskrive eller gemme en rapport, herunder et udvalg af forskellige elementer. Rapporten kan yderligere individualiseres i det konkrete tilfælde, inden den gemmes og/eller udskrives.

Det anses for god praksis at integrere IPSN-værktøjet i en national mekanisme, der stemmer overens med standarderne i denne praktiske vejledning.

Værktøjet findes på: ipsn.easo.europa.eu

⁽⁸⁹⁾ Kommissionens [opfølgingsrapport](#), COM(2017) 728 final; Kommissionens [statusrapport](#), COM(2016) 267 final. Der er offentliggjort relevante undersøgelser som følge af EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel 2012-2016: undersøgelsen af kønsdimensionen af menneskehandel og undersøgelsen af højrisikogrupper på EU's websted for bekæmpelse af menneskehandel, som findes som link i oversigten over EU's foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel 2012-2016 og på: https://ec.europa.eu/anti-trafficking/sites/antitrafficking/files/eu_anti-trafficking_action_2012-2016_at_a_glance.pdf.

⁽⁹⁰⁾ For eksempel med henblik på fritagelse fra grænseprocedurer eller fremskyndede procedurer i henhold til direktivet om asylprocedurer. Direktivet om asylprocedurer foreskriver, at der ikke bør anvendes særlige procedurer på uledsagede børn og andre sårbare personer, medmindre medlemsstaten kan sikre, at de vil blive givet de supplerende garantier, der kræves under sådanne procedurer.

Bilag I — Skabelon til barnets tarv ⁽⁹¹⁾

Denne skabelon/tjekliste indeholder en ikkeudtømmende og ikkehierarkisk liste over elementer vedrørende barnets tarv og relaterede sikkerhedsforanstaltninger inden for international beskyttelse. Tjeklisten kan dog ikke reducere reelle bekymringer om barnets trivsel til et simpelt engangstjek, men er en løbende proces.

Denne skabelon/tjekliste bør tilpasses de nationale procedurer og bruges som bevis i barnets sag for, at barnets tarv kommer i første række. Dette er en løbende proces, og skabelonen kan dermed være et levende dokument, der anvendes af enhver embedsmand, der arbejder i asylprocessen, til at dokumentere, hvordan barnets tarv løbende kommer i første række.

Hvis der er nogen af sikkerhedsforanstaltningerne, som ikke er blevet indført, eller de nødvendige oplysninger ikke er blevet indsamlet, skal det angives med en beskrivelse af, hvorfor det ikke har været muligt at gøre dette. Denne skabelon/tjekliste er tænkt som vejledning til at hjælpe med at sikre, at de centrale oplysninger er blevet indsamlet og dokumenteret, og at sikkerhedsforanstaltningerne er blevet indført.

SKABELON/TJEKLISTE FOR BARNETS TARV			
SKABELON/TJEKLISTE FOR SIKKERHEDSFORANSTALTNINGER (som en del af sagsmappen)	JA	NEJ	BEMÆRKNINGER
I sagsmappen: Tilføj, hvem der har givet input om barnets tarv (f.eks. værge, pædagog/lærer, plejeforælder, modtagelsescentrets psykolog mv.).			
Barnets sikkerhed er sikret gennem hele processen.			
Barnets tarv er blevet vurderet forud for asylproceduren af børnebeskyttelsesmyndigheder/socialarbejdere. Aktører involveret i vurderingen (rulleliste, hvis i en elektronisk database).			
Behandlingen af barnets ansøgning er blevet/bliver prioriteret eller justeres i længden.			
Barnet er blevet fritaget for grænseprocedurer og fremskyndede procedurer, hvor det er relevant.			
Barnet har fået passende hvile- og bedringsperioder.			
Der er så tidligt som muligt fra begyndelsen udpeget en uafhængig og kvalificeret værge/repræsentant, som har været involveret i alle faser, dvs. er blevet hørt, har givet sine synspunkter til kende i processen.			
Barnets værge/repræsentant var/er til stede under alle samtaler med barnet.			
Barnet har fået juridisk rådgivning, og advokaten har været/er til stede under alle samtaler med barnet.			
Der har været en specialiseret og/eller uddannet tolk til rådighed gennem hele processen.			
Barnet er blevet tilstrækkeligt informeret på en aldersvarende måde og på et aldersvarende sprog og forstår asylproceduren. Barnets forståelse er blevet kontrolleret.			

⁽⁹¹⁾ I sin ph.d.-afhandling beskriver Elianne A. Zijlstra en model til en entydig fortolkning af begrebet barnets tarv. Denne model forbinder rettighederne i artikel 3 og 6 i konventionen om barnets rettigheder med hinanden. Den såkaldte »model for barnets tarv« indeholder 14 pædagogiske miljømæssige betingelser, som gælder i både familie- og samfundsmæssige miljøer. Disse betingelser er opdelt i »Familie, nuværende situation«, herunder »fysisk velvære: 1. Tilstrækkelig fysisk omsorg og 2. Sikker direkte fysisk miljø« samt »Familie, omsorg og opdragelse«, herunder »3. Affektiv atmosfære, 4. Støttende, fleksibel børneopdragelsesstruktur, 5. Passende eksempler fra forælder, 6. Tarv«. Dernæst indeholder den »Familie, fremtid og fortid«, »7. Kontinuitet i opvækstforhold, fremtidsperspektiv«. For det tredje omfatter den »Samfund, nuværende situation«, »8. Sikker bredere fysisk miljø, 9. Respekt, 10. Socialt netværk, 11. Uddannelse, 12. Kontakt med jævnaldrende, 13. Passende eksempler i samfundet«. Det sidste element er indeholdt i den fjerde hovedparaply under »Samfund, fremtid og fortid«, som består af »14. Stabilitet i livsomstændigheder, fremtidsperspektiv«. Zijlstra, E. A.: *In the best interest of the child? A study into decision-support tool validating asylum-seeking children's rights from a behavioural scientific perspective*. Groningen, University of Groningen, 2012. Findes på: https://www.rug.nl/research/portal/files/2448739/Proefschrift_Elianne_Zijlstra_2012.pdf.

SKABELON/TJEKLISTE FOR BARNETS TARV			
SKABELON/TJEKLISTE FOR SIKKERHEDSFORANSTALTNINGER (som en del af sagsmappen)	JA	NEJ	BEMÆRKNINGER
Barnets synspunkter er blevet/bliver hørt og er blevet taget/tages i betragtning i overensstemmelse med dets alder og modenhed i forhold til eventuelle beslutninger, der træffes i hele asylproceduren.			
Barnets synspunkter og udtalelser er blevet behandlet særskilt fra forældrenes ved vurderingen af barnets tarv.			
Værgens (og/eller forældres/familiemedlemmers) synspunkter er blevet registreret og stillet til rådighed for den ansvarlige myndighed.			
Fortroligheden i processen er blevet respekteret og forklaret til barnet.			
Ræsonnementet/begrundelsen/den juridiske argumentation for, at barnets tarv kommer i første række, er blevet dokumenteret.			
Barnets særlige behov og sårbarheder er afdækket så tidligt som muligt, og barnet er blevet henvist til de relevante myndigheder med henblik på relevant hjælp og støtte.			
En specialist er om nødvendigt blevet hørt (børnepsykolog, læge, andre eksperter).			
OPLYSNINGER, DER SKAL INDSAMLES OG DOKUMENTERES (under samtaler)	JA	NEJ	BEMÆRKNINGER
Personoplysninger er blevet indsamlet og registreret (nationalitet, køn, alder, etnicitet, uddannelse, sprog, sundhed, familiehistorie, fingeraftryk i henhold til national lovgivning og EU-retten).			
Nærmere oplysninger om eventuel familie (herunder udvidet familie) i andre medlemsstater, oprindelsesland eller andet tredjeland er blevet indsamlet og dokumenteret.			
Seneste kendte kontakt med familiemedlemmer og deres kontaktoplysninger er blevet registreret ligesom årsager til adskillelse fra familien (hvis relevant).			
Forbindelser, herunder sociale netværk, tilknytning til samfundet, er blevet indsamlet af børnebeskyttelsesmyndigheden/en socialarbejder.			
De krævede ekspertrapporter er medtaget (lægejournaler, politirapporter mv.).			
Eventuelle bekymringer (herunder misbrug, traumer, vold, særlige behov/sårbarhed, helbredsproblemer mv.) er blevet registreret.			
Bekymringer om, at barnet er i høj risiko for menneskehandel, eller tegn på, at barnet er offer for menneskehandel, er blevet registreret.			
Barnet og værgen/repræsentanten (hvor det er relevant) har fået udleveret en skriftlig, begrundet asylafgørelse (der bl.a. forklarer, hvordan barnets tarv er kommet i første række), der også forklares mundtligt på en alderssvarende måde og på et sprog, som barnet kan forstå.			

Bilag II — Politikker og vejledninger

Dette bilag har til formål at tjene som reference for relevante publikationer og vejledninger om gennemførelsen af barnets tarv for asylmedarbejdere. Selv om der er gjort alt for at give en samlet oversigt over publikationer og politiske dokumenter om emnet, bør nedenstående liste ikke betragtes som udtømmende.

EASO's *onlineværktøj til identifikation af personer med særlige behov*, 2016

EASO's *praktiske vejledning om aldersvurdering*, 2018

EASO's *praktiske vejledning om opsporing af familie*, 2016

FRA: *Handbook on Guardianship for children deprived of parental care — A handbook to reinforce guardianship systems to cater for the specific needs of child victims of trafficking*, 2014

Meddelelse om menneskehandel fra Europa-Kommissionen, 2017

UNHCR og Unicef Safe and Sound: *What States can do to ensure respect for the best interests of unaccompanied and separated children in Europe*, 2014

UNHCR Guidelines on Determining the Best Interests of the Child, 2008

Field Handbook for the Implementation of UNHCR BID Guidelines, 2011

Handbook and Toolkit on Unaccompanied and Separated Children of the Inter-agency Working Group on Unaccompanied and Separated Children, 2017

UNHCR: Considering the Best Interests of a Child within a Family Seeking Asylum, 2013

UNHCR/UNICEF/IRC: The Way Forward to Strengthened Policies and Practices for Unaccompanied and Separated Children in Europe, juli 2017

UNHCR Guidelines on Policies and Procedures in Dealing with Unaccompanied Children Seeking Asylum, 1997

UNICEF Working Paper on Age Assessment

UNHCR Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the [1951 GRC], 2009

UNICEF Let's Talk — Developing Effective Communication with Child Victims of Abuse and Human Trafficking

Bilag III — Retsgrundlag

Dette bilag samler de mest relevante bestemmelser om barnets tarv i internationale og europæiske retsinstrumenter. Indholdet bør imidlertid ikke betragtes som udtømmende. Det omfatter også henvisninger til bløde retsinstrumenter, som er relevante i forbindelse med den praktiske vejledning. Endelig indeholder det et tomt afsnit, som skal udfyldes af brugerne af denne vejledning, med de relevante bestemmelser og instrumenter, der er udviklet på nationalt plan ⁽⁹²⁾.

International lovgivning

Retlig bestemmelse		Relevant artikel
FN's konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989 (CRC)	Familie	Præambel
	Barn	Artikel 1
	Ikkeforskelsbehandling	Artikel 2
	Barnets tarv	Artikel 3, stk. 1, artikel 9, stk. 3, artikel 18, stk. 1, og artikel 20
	Registrering, navn, nationalitet og forældreomsorg	Artikel 7
	Bevaring af identitet og familieforhold	Artikel 8
	Ret til at opretholde personlige relationer og kontakt	Artikel 9
	Gendannelse af familiemæssige forbindelser	Artikel 10 og artikel 22, stk. 2
	Respekt for barnets synspunkter, retten til at blive hørt	Artikel 12
	Pleje og ophold	Artikel 20
FN's konvention om flygtnings retsstilling af 1951 og protokollen af 1967 om flygtnings retsstilling	Flygtninge	Brev B(2) i slutakten nr. 2545 fra FN's konference af befuldmægtigede om flygtnings og statsløses retsstilling
	Uledsagede børn	

EU-lovgivning

Retlig bestemmelse		Relevant artikel
Traktaten om Den Europæiske Union	Barnets rettigheder	Artikel 3, stk. 5
Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder	Retten til asyl	Artikel 18
	Barnets rettigheder	Artikel 24
Schengengrænsekodeksen (forordning (EU) nr. 562/2006) Forordning (EU) 2016/399 (kodificering)	Børnefølsomme proceduremæssige foranstaltninger for mindreårige	Artikel 19, artikel 20, stk. 1, litra f), bilag VII, punkt 6

⁽⁹²⁾ Meddelelse om beskyttelse af migrantbørn, COM(2017) 211 final: Det skal først og fremmest vurderes, hvad der er i barnets tarv, og der skal tages hensyn hertil i forbindelse med alle foranstaltninger og afgørelser, der vedrører det pågældende barn. Det er vigtigt, at EU yder supplerende vejledning om emnet ved at bygge videre på internationale standarder. Ved kortlægningen af den bedste varige løsning for et barn bør der foretages en velfunderet vurdering af, hvad der er i barnets tarv, hvilket bør medføre yderligere retssikkerhedsgarantier, da denne afgørelse har meget stor indflydelse på et barns fremtid.

Retlig bestemmelse		Relevant artikel
Direktivet om familiesammenføring (direktiv 2003/86/EF)	Uledsaget mindreårig	Artikel 2, litra f)
	Familiesammenføring	Artikel 2, litra d)
	Familiemedlemmer	Artikel 4
	Barnets tarv	Artikel 5
	Gendannelse af familiemæssige forbindelser	Artikel 4 og 10
Direktivet om udstedelse af opholdstilladelse til ofre for menneskehandel (direktiv 2004/81/EF)	Uledsaget mindreårig	Artikel 2, litra f)
	Barnets tarv	Artikel 10, litra a)
	Identifikation af uledsaget barn	Artikel 10, litra c)
	Opsporing af familie	Artikel 10, litra c)
Direktivet om bekæmpelse af menneskehandel (direktiv 2011/36/EU)	Identifikation af ofre for børnehandel og beskyttelsesforanstaltninger	Betragtning 23
	Barn	Artikel 2, stk. 6
	Sårbarhed	Artikel 2, stk. 2
	Barnets tarv	Betragtning 8, 22 og 23, artikel 13 og artikel 16, stk. 2
	Retssikkerhedsgarantier i strafferetlig efterforskning	Artikel 15
Beskyttelse af uledsagede ofre for børnehandel	Artikel 16	
Anerkendelsesdirektivet (direktiv 2011/95/EU) (omarbejdning)	Mindreårig	Artikel 2, litra k)
	Familiemedlemmer	Artikel 2, litra j)
	Uledsaget mindreårig	Artikel 2, litra l)
	Barnets tarv og familiens enhed	Betragtning 18.
	Barnets tarv	Betragtning 19, 27 og 38, artikel 20, stk. 5, artikel 31, stk. 4 og 5
	Retten til at blive hørt/retten til deltagelse, retten til information	Artikel 22 og 31
	Respekt for familiens enhed	Artikel 23
	Opsporing af familie	Artikel 31, stk. 5
Direktivet om asylprocedurer (direktiv 2013/32/EU) (omarbejdning)	Mindreårig	Artikel 2, litra l)
	Uledsaget mindreårig	Artikel 2, litra m)
	Repræsentant	Artikel 2, litra n), og artikel 25
	Barnets tarv	Betragtning 33, artikel 2, litra n), artikel 25, stk. 1, litra a), og artikel 25, stk. 6
	Retten til information	Artikel 25
	Andet	Artikel 14, stk. 1, artikel 24 og artikel 25 i sin helhed

Retlig bestemmelse		Relevant artikel
Direktivet om modtagelsesforhold (direktiv 2013/33/EU) (omarbejdning)	Mindreårig	Artikel 2, litra d)
	Uledsaget mindreårig	Artikel 2, litra e)
	Familiemedlemmer	Artikel 2, litra c)
	Repræsentant	Artikel 2, litra j)
	Barnets tarv og familiens enhed	Betragtning 9, artikel 12
	Barnets tarv	Betragtning 22, artikel 2, litra j), artikel 11, stk. 2, artikel 23 og artikel 24
	Sårbare personer	Artikel 21 og artikel 22
	Dokumentation	Artikel 6
	Opsporing af familie	Artikel 24, stk. 3
Eurodacforordningen (forordning (EU) nr. 603/2013) (omarbejdning)	Barnets tarv	Betragtning 35
Dublinforordningen ((EU) nr. 604/2013) (omarbejdning)	Mindreårig	Artikel 2, litra i)
	Uledsaget mindreårig	Artikel 2, litra j)
	Familiemedlemmer	Artikel 2, litra g)
	Slægtning	Artikel 2, litra h)
	Repræsentant	Artikel 2, litra k)
	Barnets tarv og familiens enhed	Betragtning 16
	Barnets tarv	Betragtning 13, 24 og 35, artikel 2, litra k), artikel 6, artikel 8 og artikel 20, stk. 3
	Retten til information	Betragtning 4 og bilag XI i gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014
	Identifikation af familiemedlemmer og slægtninge	Betragtning 35
	Familieopsporing, identifikation af familiemedlemmer og slægtninge	Artikel 6, stk. 4, og artikel 8
	Udveksling af oplysninger om barnet	Bilag VII i gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014
	Udveksling af oplysninger om familien	Bilag VIII i gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014
Gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014	Familieopsporing, identifikation af familiemedlemmer og slægtninge	Artikel 1, stk. 7, bilag II, liste A(I), liste B(I)
	Udveksling af oplysninger om barnet	Bilag VII
	Udveksling af oplysninger om familien	Bilag VIII
	Oplysninger til uledsagede børn om Dublinproceduren	Bilag XI
Rådets afgørelse (EU) 2016/1754 af 29. september 2016 om indførelse af midlertidige foranstaltninger på området for international beskyttelse til gavn for Italien og Grækenland	Barnets tarv	Artikel 6, betragtning 33

Bløde lovgivningsinstrumenter

FN's Komité for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 6 (2005) om behandling af uledsagede børn og børn, der er blevet adskilt fra deres familier, uden for deres oprindelsesland*. 1. september 2005, CRC/GC/2005/6.

FN's Komité for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 12 (2009) om barnets ret til at blive hørt*. 1. juli 2009, CRC/C/GC/12.

FN's Komité for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 13 (2011) om barnets ret til beskyttelse mod alle former for vold*. 18. april 2011, CRC/C/GC13.

FN's Komité for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 14 (2013) om, at barnets tarv altid skal komme i første række*. 29. maj 2013, CRC/C/GC/14.

FN's Komité for Barnets Rettigheder: *Generel bemærkning nr. 20 (2016) om gennemførelse af barnets rettigheder i ungdomsårene*. 6. december 2016, CRC/C/GC/2.

FN's Komité for Beskyttelse af Vandrende Arbejdstageres og deres Familiemedlemmers Rettigheder, FN's Komité for Barnets Rettigheds fælles generelle bemærkning nr. 3 (2017) og nr. 22 (2017) om de generelle principper for barnets menneskerettigheder i forbindelse med international migration. 16. november 2017, CMW/C/GC/3-CRC/C/GC/22.

FN's Komité for Beskyttelse af Vandrende Arbejdstageres og deres Familiemedlemmers Rettigheder (CMW), fælles generel bemærkning nr. 4 (2017) fra Komitéen for Beskyttelse af Vandrende Arbejdstageres og deres Familiemedlemmers Rettigheder og nr. 23 (2017) fra Komitéen for Barnets Rettigheder om statens forpligtelser vedrørende barnets rettigheder i forbindelse med international migration i oprindelses-, transit-, destinations- og tilbagevendelseslande. 16. november 2017, CMW/C/GC/4-CRC/C/GC/2.

Bilag IV — Bibliografi

Council of Europe Parliamentary Assembly, *Resolution 1468 (2005) on forced marriages and child marriages*, 5 October 2005.

EASO, *Guidance on reception conditions for unaccompanied children: operational standards and indicators*, 2018.

European Commission, *The EU rights of victims of trafficking in human beings*, 2013

Den Europæiske Union, *Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder* 26 October 2012, 2012/C 326/02.

Den Europæiske Union, *meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet*

Rapportering om opfølgningen på EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel og fastlæggelse af yderligere konkrete tiltag, 4. december 2017, COM(2017) 728 final.

Den Europæiske Union, meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet

Beskyttelse af migrantbørn, SWD(2017) 211 final. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017DC0211&qid=1574756047545&from=da>

European Union Migration and Home Affairs, *European Migration Network Glossary*, version 6, March 2018.

Den Europæiske Union, Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet Rapport om de fremskridt, der er gjort i bekæmpelsen af menneskehandel (2016), i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, 19. maj 2016 COM(2016)267 final.

Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 af 14. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse

Europol, *Situation Report: Trafficking in human beings in the EU*, 765175, February 2016.

Fundamental Rights Agency of the European Union, *Child-friendly justice - Perspectives and experiences of children involved in judicial proceedings as victims, witnesses or parties in nine EU Member States*, 2017.

Fundamental Rights Agency of the European Union, *Mapping minimum age requirements concerning the rights of the child in the EU: Marriage with consent of a public authority and/or public figure*, 2017.

Fundamental Rights Agency of the European Union, *Fundamental Rights Report*, 2018.

Separated Children in Europe Programme, *Statement of Good Practice*, March 2010, 4th revised edition.

United Nations High Commission for Refugees, *Conclusion on Children at Risk no.107*, A/AC.96/10485, October 2007.

Zijlstra, Eliane, *In the best interest of the child? A study into decision-support tool validating asylum-seeking children's rights from a behavioural scientific perspective*, PhD Thesis, Groningen: University of Groningen 2012.

Sådan kontakter du EU

Personligt

Der findes flere hundrede Europe Direct-informationscentre i hele EU. Find dit nærmeste center på: https://europa.eu/european-union/contact_da

Pr. telefon eller e-mail

Europe Direct er en tjeneste, der besvarer spørgsmål om EU. Kontakt Europe Direct:

- på gratisnummer: 00 800 6 7 8 9 10 11 (visse operatører tager betaling for disse opkald)
- på følgende nummer: +32 22999696 eller
- pr. e-mail: https://europa.eu/european-union/contact_da

Sådan finder du oplysninger om EU

Online

Oplysninger om EU er tilgængelige på alle EU's officielle sprog på Europawebstedet: https://europa.eu/european-union/index_da

EU-publikationer

Du kan downloade eller bestille EU-publikationer gratis eller mod betaling på: <https://publications.europa.eu/da/publications>. Du kan bestille flere eksemplarer af de gratis publikationer ved at kontakte Europe Direct eller dit lokale informationscenter (se https://europa.eu/european-union/contact_da).

EU-ret og relaterede dokumenter

Du kan nemt få adgang til EU's juridiske oplysninger (herunder al EU-ret siden 1952) på alle officielle EU-sprog på EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Åbne data fra EU

EU's portal for åbne data (<http://data.europa.eu/euodp/da>) giver adgang til datasæt fra EU. Dataene kan downloades og genanvendes gratis til både kommercielle og ikkekommercielle formål.

Den Europæiske Unions
Publikationskontor